

ONDERWIJS
KU Leuven wil visie
aanscherpen

4

INTERNATIONAAL
Danny Pieters wil
andere beurzen

7

SOCIAAL
Onduidelijkheid
over Partycipation

12

CULTUUR
Kunst over de
ruimte

17

Beeld—Wetenschap voor Jan met de pet—



Wetenschap is moeilijk, maar niet als het op een laagdrempelige manier wordt uitgelegd. Dat is wat er vorige week gedaan werd op de *science slam* The YouReCa Challenge. Berichtgeving op pagina 9 (Foto: Karolien Wilmots)

ENGELSE TAALTEST PROFESSOREN ZEKER NIET ERKEND DOOR ALTE

Pascal Smet wijst naar universiteiten, universiteiten wijzen terug

De Engelse taaltest voor docenten ontdekt opnieuw moeilijkheden. De universiteiten zijn naar eigen zeggen samen met minister Pascal Smet (sp.a) op zoek naar een nieuw erkenningsinstituut. Maar Smet ontkent dat hij stappen onderneemt.

JENS CARDINAELS

Vorige week kregen de taalcentra van de KU Leuven, de UAntwerpen en de UGent te horen dat hun Engelse ITACE-taaltest niet internationaal zal worden erkend door ALTE. Dat Europese talencentrum was met de goedkeuring van

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) gekozen om de taaltesten van de verschillende universiteiten door te nemen en eventueel goed te keuren.

Smet wil dat professoren die in het Engels lesgeven tegen de tweede helft van volgend academiejaar via een internationaal aanvaarde

.....
“We zoeken met Pascal Smet naar een nieuwe procedure”
.....

CHRISTINE ENGELENS (TALENCENTRUM ACHTER TAALTEST)

.....
“We ondernemen geen stappen”
.....

KABINET PASCAL SMET

taaltest bewijzen dat ze voldoende Engels kunnen. Maar de erkenning van de taaltesten verloopt erg moeizaam (*zie kader op pagina 3*).

“Voor de Engelstalige test is het gedaan bij ALTE. Ze zal niet erkend worden,” zegt Christine Engelen van het consortium.

Volgens Engelen is het kabinet van Smet op de hoogte. “Ze zoeken samen met ons een alternatieve procedure om de test internationaal te laten erkennen. We hebben enkele brieven geschreven, naar bijvoorbeeld de Raad van Europa. We hebben ook informeel contact met een eminente professor van de universiteit van Lancaster. We wachten op hun reactie.”

Lees verder op pagina 3

veto+

24/7 het meest recente
studentennieuws via
veto.be

Read. Like. Share.

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroept

Debat

Opinie

Splinter

Menselijke piramide in verpleegsters-uniform

Vorige dinsdag modereerde ik een politiek studentendebat. Politici in spe van Comac, Jong Groen, JongSocialisten, LSVS, CDS, KVHV en NSV! kruisten de degens. Eerlijk en onomwonden verdedigden ze hun standpunten met verve.

Eerlijkheid is een principe dat een volwassen politicus zich niet altijd kan veroorloven. Dus lieg je dat je liefst van al levenslang burgemeester blijft, ook al moet je noodgedwongen opdraven bij de volgende stembuslag. Of vecht je als politicus en ondernemer voor werkgelegenheid in je noodlijdende kustgemeente, waarbij de grens tussen beide functies enige flou artistique vertoont. Studenten hebben makkelijk praten, zonder enige verantwoordelijkheid.

Enkele studenten nemen echter dagdagelijks hun verantwoordelijkheid. Bijvoorbeeld bij de Leuvense studentenkoepel LOKO, dat een budget beheert waar menig middenstander jaloers op zou zijn.

Vergis je niet: LOKO doet veel, maar doet niet aan politiek. "Wij vertegenwoordigen alle Leuvense studenten, los van politieke kleur," klinkt het. Mede daarom mengt de studentenkoepel zich in tegenstelling tot andere jongerenorganisaties nauwelijks in het GAS-debat.

Vreemd, want de studentenkoepel maakt constant politieke keuzes. Verlieslatende studentenrestaurants blijven goedkope maaltijden aanbieden? Een kunstenfestival laat beginnende kunstenaars experimenteren, ook al is het resultaat niet altijd even toegankelijk? Een onafhankelijke studentenpers ondersteunen? Allemaal politieke keuzes.

Blijkbaar belichamen de welmenende technocraten van LOKO een volonté générale, de objectieve wil van de Leuvense student. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat weinigen bezorgd zijn om hun legitimiteit. Als alle standpunten de volkswil vertolken, wat maakt het dan uit wie ze juist inneemt?

Niet dat mandatarissen uit het niets opduiken. Ze worden verkozen door de verzamelde Leuvense studentenkringen. Die presidia stelt de modale student op hun beurt samen tijdens de jaarlijkse kringverkiezingen. 'Getrapte verkiezingen' heet zo iets in het jargon. Laat die kringverkiezingen niet bepaald een hoogmis van de democratie zijn. Meer Bicky's dan burgerschap. Een vriendin deed me onlangs haar campagne uit de doeken. De meisjes van het presidium bouwden een menselijke piramide. In verpleegstersuniform. Om dan hun slogan te scanderen.

Na hun studententijd vinden heel wat LOKO-mandatarissen de weg naar de grotemensenpolitiek. Daar is niets mis mee, en het valt zelfs toe te juichen. Het zou ze alleen sieren als ze al eerder voor hun politieke visie uitkwamen, in plaats van een mystieke neutraliteit te claimen. Als ze op de directe stem van de student steunden, in plaats van op een menselijke piramide.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat Mag de KU Leuven verenigingen weigeren?

Vorig weekend verbood de KU Leuven de extreemrechtse NSV! om een colloquium te houden in haar gebouwen. Mag de universiteit verenigingen weigeren of moet ze iedereen toelaten? **JENS CARDINAELS**

Arnd De Weirdt, voorzitter liberale LSVS



"Ik heb er begrip voor dat de KU Leuven het congres van de NSV! geweigerd heeft. Er waren heel extreme sprekers en de veiligheid kwam mogelijk in gevaar. Als ik de vicerector was, had ik ook getwijfeld. Een universiteit mag zelf beslissen wat ze doet."

"De enige reden om te weigeren is wat mij betreft veiligheid. Een universiteit moet open staan voor extreme meningen. De NSV! is in het verleden herhaaldelijk beschuldigd

van racisme, maar tot rechtszaken is het nog steeds niet gekomen. Ze zijn rechts, maar wil dat zeggen dat ze moeten worden uitgesloten? Neen. Als je extreme organisaties hun platform ontnemt, zal niet duidelijk worden of ze hun discours kunnen onderbouwen of net niet. Bovendien kunnen ze zich profileren als martelaar als ze spreekverbod krijgen."

"Stel dat neonazi's iets zouden willen organiseren en de veiligheid kan worden gegarandeerd, dan moet dat kunnen. Vrijheid van meningsuiting wordt vaak ingeperkt doordat gekeken wordt naar wat de meerderheid aanvaardbaar vindt. Ik heb weinig sympathie voor wetten die racisme en negationisme bestraffen en zo het recht op vrije meningsuiting beperken. Bovendien stel ik me de vraag of zij hun doel wel bereiken."

"Als neonazi's iets organiseren en de veiligheid kan worden gegarandeerd, dan moet dat kunnen"

KU Leuven-vice-rector Rik Gosselink



"De KU Leuven is een privaatrechtelijke instelling. Ze mag beslissen wie toegang heeft tot haar terreinen en gebouwen en onder welke voorwaarden. In haar traditie van openheid stelt de KU Leuven haar infrastructuur graag ter beschikking voor een zo breed mogelijke waaier van maatschappelijke activiteiten. Iedereen is welkom. Ook als de universiteit zich niet akkoord kan verklaren met het gedachtegoed van de aanvrager of van de activiteiten."

"Maar dat sluit niet uit dat de universiteit activiteiten uitzonderlijk zal weigeren. Als de openbare orde en goede zeden in het gedrang dreigen te komen, wanneer de veiligheid niet gegarandeerd kan worden of als er risico's op schade zijn, kan de KU Leuven haar toestemming weigeren. Een al verleende toestemming kan eenzijdig worden ingetrokken, zonder dat de aanvrager daaraan enig recht op schadevergoeding kan ontlenen."

"Dergelijke maatregelen worden steeds met de nodige terughoudendheid en allermindst lichtzinnig genomen. Doorgaans gaat er overleg met de politie aan vooraf. Ter illustratie: met uitzondering van de recente aanvraag van de NSV! werden alle vijf aanvragen van de vereniging in de laatste drie jaar goedgekeurd."

"De universiteit sluit niet uit dat activiteiten uitzonderlijk worden geweigerd"



Onderwijs

PROBLEMEN ERKENNING TAALTESTEN

Pascal Smet wijst naar universiteiten, universiteiten wijzen terug

Het kabinet van Smet blijft op de vlakte. "We ondernemen geen stappen," zegt woordvoerder Nina Mallants. "Het goedgekeurde decreet bepaalt enkel het niveau dat moet worden behaald. In de omzendbrief gericht aan de regeringscommissarissen staat een lijst van testen die oké zijn. Als een instelling verkiest om een andere test te gebruiken – waar ze alle vrijheid toe heeft – moet ze zelf de kwaliteit van de testen bewaken. Als een instelling kan aantonen dat de test internationaal aanvaard is, is er geen vuiltje aan de lucht."

In oktober zei Smet aan *Veto*: "De ITACE-test is voorlopig op de lijst van aanvaarde tests geplaatst, tot ze via ALTE een keurmerk krijgen."

Timing

Volgens Engelen komt de timing niet in het gedrang. "We hebben tot ongeveer september 2014 de tijd om een taalinstuut te vinden. Een audit duurt ongeveer een halfjaar."

De KU Leuven is de enige universiteit die de ITACE-test niet gebruikt. Ze gebruikt een eigen test. Die staat niet op de lijst van de regeringscommissarissen.

"De minister stelt dat elke instelling garant moet staan voor de kwaliteit van haar taaltest," zegt Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven. "Onze taaltest is mee uitgewerkt en professioneel afgenomen door ons talencentrum ILT, dat erkend is."

"Wij zijn constructief. We zijn bereid om met de minister in gesprek te treden over de vraag wat zo'n internationale aanvaarding zou kun-

"We zijn bereid om het gesprek aan te gaan met de minister"

KU LEUVEN-VICIRECTOR DIDIER POLLEFEYT

nen betekenen," zegt Pollefeyt. "Op dit ogenblik is er geen concrete regeringsrichtlijn over wat we moeten doen. We zijn wel zelf aan het bekijken hoe zo'n aanvaarding zou kunnen gebeuren."

Maar er is ook goed nieuws. "ALTE heeft laten weten dat onze Nederlandstalige IT-NA-taaltest in aanmerking komt om doorgelicht te worden," zegt Engelen. Als die test erkend wordt, kan ze worden gebruikt om het Nederlands van buitenlandse academici te controleren. Een buitenlandse academicus die drie jaar in Vlaanderen is, moet aantonen dat hij Nederlands kan. Ook al geeft hij geen les.

"De erkenning van een van de twee testen loopt volgens plan," zegt Engelen. "Dat is een beetje onhandig."

Geschiedenis Taaltest met horten en stoten

In juli 2012 keurt de Vlaamse regering een decreet goed dat stelt dat er in het hoger onderwijs meer in het Engels mag worden lesgegeven. Maar professoren die dat willen doen, moeten in september 2013 via een taaltest kunnen bewijzen dat ze voldoende Engels kennen.

De universiteiten stellen de Engelse ITACE-test voor. Die werd ontwikkeld door de UAntwerpen, de KU Leuven en de UGent. De minister plaatste de test op een lijst met tijdelijk goedgekeurde taaltesten.

Eind vorig academiejaar maakt de KU Leuven bekend dat ze kiest voor een andere test. Die staat niet op de lijst. De andere universiteiten zijn boos op de KU Leuven omdat haar test volgens hen te gemakkelijk is.

De universiteiten gooien onderling met modder naar elkaar. Tegelijk schieten ze met scherp naar minister Smet. Na heel wat heisa geeft de minister de universiteiten tot het tweede semester van het academiejaar 2014-2015 om ervoor te zorgen dat hun

professoren geldige attesten kunnen voorleggen.

Minister Smet laat weten dat alle testen – zowel ITACE als die van de KU Leuven – internationaal aanvaard moeten worden. Dat kan gebeuren via het Europese talencentrum ALTE, dat taaltesten doorneemt en erkent.

Terwijl de UAntwerpen, de UGent en de KU Leuven hun aanvraag voor ALTE voorbereiden, wijst *Veto* erop dat ALTE alleen taaltesten erkent over de taal van de instelling die de test heeft opgesteld. Een Engelse taaltest zou dus alleen kunnen worden goedgekeurd als de officiële taal van de drie universiteiten het Engels zou zijn.

De drie universiteiten reageren verast, maar ze geven de hoop niet op. Ze willen de Engelse taaltest laten erkennen via een achterpoortje. Via hun Nederlandstalige taaltest, hopen de universiteiten ook hun Engelse taaltest te laten erkennen.

Maar nu laat ALTE officieel weten dat dat niet kan. (jc)

REACTIE ELISABETH MEULEMAN (GROEN)

"Uit deze mislukking moet het een en ander geleerd zijn"



Elisabeth Meuleman (Groen): "Als de minister toch doorzet, hoop ik dat hij overlegt met de universiteiten."

Elisabeth Meuleman, de onderwijsexpert van de Vlaamse oppositiepartij Groen, vindt het onbegrijpelijk dat de soap rond de taaltesten maar blijft duren.

JENS CARDINAELS EN KORNEEL DE SCHAMP

"Het is ongelooflijk dat hij niet op voorhand heeft bekeken welke instituten de taaltest kunnen erkennen,"

zegt Elisabeth Meuleman (Groen) over Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). Meuleman zit in de oppositie van het Vlaams Parlement. Ze is de leider van de Groenfractie en tevens de onderwijsspecialist van

haar partij. "Smet heeft de taaltest ondoordacht ingevoerd. Hij is pas achteraf beginnen te bekijken of de testen wel erkend zijn. Hij had meer moeten overleggen met de universiteiten om ervoor te zorgen dat er een draagvlak was. Dit is stunt-en-vliegwerk."

Verdwijnen

«Ik ben tegen de taaltest, dus ik zie haar liever verdwijnen. Maar

als de minister toch doorzet, dan hoop ik dat hij overlegt met de universiteiten. Uit deze mislukking moet het een en ander geleerd zijn.»

Tegen januari 2015 moeten professoren een erkend attest kunnen voorleggen als ze in het Engels doceren. Denkt u dat het tegen dan in orde zal komen?

Meuleman: «Die deadline is volgens mij niet realistisch.»

Is dit alleen de schuld van de minister?

Meuleman: «In principe ligt de oorzaak bij het parlement. De taaltest kwam er op vraag van de leden van de commissie Onderwijs van het parlement (*daarin zitten de onderwijsspecialisten van de Vlaamse partijen, red.*). Het Nederlands moet als onderwijstaal behouden blijven, maar het Engels is ook belangrijk. We mogen geen rem zetten op het Engels. We moeten het faciliteren.»

Stonden jullie tijdens het debat in de aanloop naar het decreet alleen met jullie kritiek?

Meuleman: «Alleen Boudewijn Bouckaert (LDD) en wij hadden kritiek. Open Vld heeft zich aangesloten bij de voorstanders van strenge regels. Vooral Fientje Moerman (Open Vld) vindt taal extreem belangrijk. (*lacht*) Ik ook, maar ik

vind de taaltest geen goed instrument.»

Hoe moet de taalkwaliteit dan worden gegarandeerd?

Meuleman: «De universiteiten kunnen zelf de kwaliteit van het Engels controleren. Dat kan met behulp van evaluaties door studenten. Ik denk niet dat er een taak is weggelegd voor de overheid.»

"Hier is geen rol weggelegd voor de overheid"

«De taaltest is een bureaucratische maatregel die voor veel administratieve rompslomp zorgt. Ze is arbitrair en biedt geen garantie dat iemand goed les geeft. Vlaamse universiteiten zullen internationaal niet plots excelleren omdat we een taaltest invoeren.»

Die kwaliteitscontrole van de universiteiten via studentenevaluaties staat niet op punt. Is een externe test dan niet nodig?

Meuleman: «In die zin is hetgeen gebeurd is een vorm van sensibilisering voor de universiteiten. Ze gingen te los om met taal. Iedereen kon zomaar een cursus in het Engels geven. Dat is ook geen goede zaak.»

Kwong Gueng To

Onderwijs

VICERECTOR PRAATTE PLANNEN NIET DOOR MET ONDERWIJSRAAD

Nieuw bestuur KU Leuven wil scherpere onderwijsvisie

De KU Leuven richt een aparte cel op die duidelijker moet uitwerken waar haar universitair onderwijs voor staat. De Onderwijsraad, die beslissingen neemt over onderwijs, reageert afwachtend en hoopt dat ze geen macht verliest.

JENS CARDINAELS

Waarvoor staat het onderwijs van de KU Leuven en waar moet een student staan na een vijftal jaar studeren? Op die vragen moet de nieuwe Cel Onderwijs een antwoord geven. De Cel werd een maand geleden opgericht door Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijsbeleid. Hij is de voorzitter van de Cel, die bestaat uit twee professoren en drie leden van het technisch personeel.

“Uit een analyse die de universiteit heeft uitgevoerd, blijkt dat onze visie op onderwijs niet voldoende bekend is,” beargumenteert Pollefeyt de beslissing om de Cel op te richten. “Ze is weinig concreet, wollig en ze bevat geen kernidee.”

De Cel moet de studenten en de faculteiten raadplegen en een heldere visie ontwikkelen. “Ze zal geen beslissingen nemen. Ze zal mij adviseren, net zoals andere cellen doen,” zegt Pollefeyt.

Pollefeyt voert ook veranderingen door bij de zogenaamde Onderwijsprojecten. Een bekend voorbeeld van zo'n project is Oase in de bachelors van fysica en wiskunde. Studenten krijgen er maar vier uur per dag les. Ze krijgen meer begeleiding en meer permanente evaluatie.

Vormgeven

Vroeger konden academici via de Onderwijsprojecten centraal geld aanvragen om een innovatief project op te zetten. Voortaan zullen de faculteiten sowieso geld krijgen. “De projecten zullen vanzelfsprekend moeten kaderen in de zich ontwikkelende visie van de KU Leuven. Het is de bedoeling dat faculteiten de visie en het kader mee vormgeven,” benadrukt Pollefeyt.

De beslissing van het nieuwe bestuur werd onlangs goedgekeurd op de Academische Raad, waarin onder andere de studenten en de decanen zitting hebben. Daarna deelde

Pollefeyt zijn plannen mee aan de Onderwijsraad. Daar kreeg hij veel kritiek van een aantal vicedecanen.

Opklimmen

Doorgaans worden beslissingen genomen op de Onderwijsraad en klimmen ze zo via de Academische Raad naar boven. Maar omdat de beslissing van Pollefeyt een organisatorische beslissing is, is het strikt genomen niet nodig om de Onderwijsraad te betrekken.

“De huidige visie op onderwijs is wollig en weinig concreet”

VICERECTOR DIDIER POLLEFEYT

“De vicerector moet marge hebben om zijn beleid vorm te geven, maar ik zou de plannen wel met de mensen van de Onderwijsraad besproken hebben,” zegt Peter Lievens, de decaan van de faculteit Wetenschappen en Technologie.

Vooraf het feit dat de Cel Onderwijs zich ook zal bezighouden met onderwijs, baart enkele leden van de Onderwijsraad zorgen. “De Onderwijsraad heeft gevraagd welke rol ze speelt ten opzichte van de Cel Onderwijs,” zegt Johan Verberckmoes, de vicedecaan van de faculteit Letteren. “De Onder-

“Als je maar vier jaar hebt, moet je snel bakens uitzetten”

VICEDECAAN JAN EGGERMONT

wijsraad is het orgaan waarlangs alle teksten over onderwijsvisie moeten passeren. Het is representatief, want de studenten en de faculteiten zijn erin vertegenwoordigd. Als de Cel al het werk zal doen, dan is er een probleem.”

“Voorstellen die uit de Cel voortvloeien, zullen uiteraard afgetoetst en bekrachtigd worden door respectievelijk de Onderwijsraad en de Academische Raad,” reageert Pollefeyt.

Jan Eggermont, de vicedecaan van de faculteit Geneeskunde toont

begrip voor de manier waarop het bestuur de beslissing genomen heeft. “Dit is een voorbeeld van top-down beslissen, maar wanneer je maar vier jaar de tijd hebt, moet je snel een aantal bakens uitzetten (over vier jaar zijn er rectorverkiezingen, red.)”

“Ik heb geen problemen met de manier waarop er beslist is, want je kunt niet blijven palaveren tussen de verschillende niveaus,” zegt Yolande Berbers, de vicedecaan Onderwijs van de faculteit Ingenieurswetenschappen.

Ze betreurt wel dat de Onderwijsprojecten een andere invulling krijgen. “Het oude systeem werkte heel

goed. Nu moet het geld worden gebruikt om de nieuwe visie uit te werken. Maar voor ons is het voorlopig onduidelijkheid troef.”

Vroeger was er competitie tussen academici die geld wilden binnenhalen voor hun project. “Ik mis het competitieve in het nieuwe systeem,” aldus Lievens. “Competitie bevorderde de kwaliteit. Maar in het oude systeem was er vroeger meer ruimte voor onderzoeksprojecten over onderwijs, de laatste jaren waren ze al meer gericht op implementatie in hele opleidingen of faculteiten.”

INTERVIEW CEL ONDERWIJS

“Faculteiten zullen meewerken aan nieuwe onderwijsvisie”

De mensen van de Cel Onderwijs zijn een maand bezig. Ze beginnen binnenkort aan een consultatieronde om een duidelijke visie op onderwijs te krijgen.

JENS CARDINAELS

Julie zijn een maand bezig. Wat doen jullie op dit moment?

Herman Buelens: «We zitten in een opstartfase. Momenteel werken we samen met de vicerector Onderwijs aan een eerste plan.»

Annelies Gilis: «Daarvoor willen we in dialoog treden met de studenten en de faculteiten.»

Buelens: «We zijn partners van iedereen die begaan is met universitair onderwijs. Daarom willen we langsgaan bij de faculteiten. We hopen dat ze tegen het begin van de gesprekken een duidelijker beeld hebben van waar wij voor staan. Dat kan nog niet duidelijk zijn in onze opstartfase en in de naweën van rectorverkiezingen, die misschien niet de uitkomst hadden die iedereen had verwacht.»

«We willen niet alleen met de decanen, de vicedecanen en de programmadirecteur spreken, maar ook met de studenten. Wat zijn volgens de studenten kernwaarden in de veranderende maatschappij? Hoe kan de universiteit daar vanuit haar onderwijsopdracht op inspelen?»

Als jullie praten met studenten, praten jullie met studentenvertegenwoordigers. Hoe zullen gewone studenten iets merken van jullie werk?

Mieke Clement: «We gaan niet alleen praten, maar ook dingen doen. Opleidingen zullen via de Onderwijsprojecten kunnen experimen-

teren met methodes om studenten bijvoorbeeld beter te begeleiden bij papers.»

Bovenaf

De faculteiten zullen geen carte blanche krijgen. In hoeverre zullen ze zich aan regels moeten houden?

Clement: «Er is niet zozeer een visie van bovenaf, want de faculteiten zullen meewerken aan de onderwijsvisie, die de toetssteen zal zijn voor de Onderwijsprojecten.»

Zullen er geen faculteiten zijn die zich meer of minder vinden in de overkoepelende visie?

Buelens: «Absoluut. De vraag is: tot op welk niveau van abstractie en visie willen we gaan? Een universiteit bestaat niet uit consensus. Dat is een rijkdom. Maar laat ons hopen dat we als universiteit kunnen gaan naar een gedeelde ambitie.»

De Onderwijsraad vraagt zich af hoe jullie zich zullen verhouden tot hen.

Buelens: «Als we langsgaan bij de faculteiten, zullen we ook met de vicedecanen Onderwijs spreken. Zij zitten in de Onderwijsraad. Daar kunnen na consultaties de puzzelstukken in elkaar worden gepast. Wij zijn niet de zieners die met hun plannen naar de Onderwijsraad stappen. Het zal net omgekeerd zijn, maar natuurlijk vertrekkend van wat er is. Inclusief de bedenkingen van onze instelling.»



Thomas Thielmans

Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt.

INTERVIEW EREDOCTOR MARTIN RIEGEL

“Het is een grote première”

Martin Riegel, professor emeritus aan de Universiteit van Straatsburg, is de nieuwe eredoctor van de faculteit Letteren. Riegel is de auteur van de gezaghebbende Franse grammatica “Grammaire méthodique du français”.

LIESA VAN DYCK EN HANNE VAN ESPEN

Wat vindt u van uw eredoctoraat?

Martin Riegel: «Ik ben uiteraard heel vereerd. Een eredoctoraat is een onderscheiding die men toekent aan academici als erkenning voor hun

“Ik heb Frans geleerd op school”

.....
werk en voor hun bijdrage aan de wetenschap waarin ze actief zijn. Daarnaast heb ik hier ook collega's en vrienden waar ik al vaak mee heb samengewerkt. Daarbovenop komt nog dat het doctoraat me toegekend wordt door een universiteit die bekend is om zijn anciënniteit.»

«Men kent mij de titel toe als bewijs van het belang van mijn werk voor de grammatica. In die discipline heeft de universiteit een

sterke traditie. Ik kan dus niet anders dan heel vereerd zijn!»

Is het de eerste keer dat u een eredoctoraat krijgt?

Riegel: «Ja, het is de eerste keer en het zal waarschijnlijk ook de laatste zijn, gezien mijn leeftijd (*Riegel is 73, red.*). Het is een grote première (*lacht*) en een hele belevenis: de ceremonie, de parade, de toga's... Ik heb ook een toga meegebracht, maar het is uiteraard een Franse (*lacht*).»

Franse taal

Waarom bent u zo gepassioneerd door de Franse taal?

Riegel: «Ik ben afkomstig uit de Elzas, waar ik in 1940 ben geboren als Duitse burger. Na de Tweede Wereldoorlog zijn de Elzas geannexeerd bij Frankrijk. Ik heb Frans geleerd op school, voordien sprak ik enkel *Elzassich* en sindsdien hou ik van talen. Aan de universiteit heb ik voor het literaire pad gekozen. In die tijd waaide er een nieuwe wind vanuit Amerika, met de generatieve grammatica van Noam

Chomsky. De omstandigheden hebben dus mee mijn keuze bepaald.»

Wat is het verschil tussen uw grammatica en de andere grammatica's?

Riegel: «Ze is gemaakt door drie personen. Ik had de eindverantwoordelijkheid. Ons doel was om een globale grammatica van het Frans te schrijven, die de gehele grammatica beschrijft. Daarnaast wilden we ook een referentiewerk maken voor gebruik in het hoger onderwijs.»

Uw grammatica is dus vollediger?

Riegel: «Inderdaad. Een taalkundige grammatica die rekening houdt met alle mogelijke domeinen. Daarom is het ook een collectieve grammatica. Eén persoon kan niet alle disciplines kennen. Ik ben bijvoorbeeld geen specialist in fonetiek (*de discipline die zich bezighoudt met spraak, red.*). Omgekeerd moet je aan een foneticus ook niets vragen over morfologie (*de discipline die zich bezighoudt met hoe woorden gevormd worden, red.*). De tendens is dan ook om met steeds meer mensen aan een grammatica te werken.»

Hoe lang hebt u aan uw grammatica gewerkt?

Riegel: «De eerste editie kwam uit in 1994. Ik kan wel zeggen dat ik er al aan werk van zolang ik bezig ben met linguïstiek. In 1985 schreef ik voor een tijdschrift een aantal artikels over grammaticale kwesties. Het was de directeur van dat project die me vertelde dat het een goed moment was om een gram-

matica op de markt te brengen die in zekere zin het vervolg was op die van Larousse (*bekende Franse grammatica, red.*). In 2009 hebben we een nieuwe editie uitgebracht.»

Pensioen

Wat brengt de toekomst u nog?

Riegel: «Ik werk nog mee aan een encyclopedie van de Franse grammatica, samen met onder andere professor Lamiroy van de KU Leuven. Ik ben onlangs 73 geworden en al enkele jaren met emeritaat, dus nu doe ik enkel nog wat ik zelf wil. Dat is veel aangenamer (*lacht*). Enkele oud-studenten zouden misschien kunnen werken aan een nieuwe editie van onze grammatica, maar dat is nog

“Op dit moment ben ik heel voorzichtig om me te engageren voor wat dan ook”

.....
een groot vraagteken. Er kruipt veel tijd en geld in. Op dit moment ben ik heel voorzichtig om me te engageren voor wat dan ook.»



Andrew Snowball

Eredoctoraat Riegel kadert in Frankrijkjaar

Vorige week kreeg de Franse taalkundige Martin Riegel een eredoctoraat aan de KU Leuven. Waarom krijgt hij een eredoctoraat en hoe verloopt zo'n procedure?

HANNE VAN ESPEN

.....
De KU Leuven viert in 2013 het Frankrijkjaar. Een jaar lang wordt de aandacht gevestigd op Frankrijk om zo de samenwerking te bevorderen. Volgens professor Ludo Melis kadert het eredoctoraat hierin. “De Franse taal is bijzonder belangrijk. De grammatica van Riegel is de meest gezaghebbende beschrijving van het Frans van de afgelopen twintig jaar.”

Luk Draye, decaan van de faculteit Letteren, vult aan: “We willen Martin Riegel graag bedanken voor de goede samenwerking met onze Leuvense taalkundigen.”

Facultair

Er zijn twee soorten eredoctoraten. “Bij een universitair eredoctoraat kijkt men ook naar andere, maatschappelijke verdiensten. Daar kunnen ook mensen zonder academische carrière voor in aanmerking komen, die zich verdienstelijk maken in wat universiteiten buiten het academische nastreven. Facultaire eredoctoraten zijn zuiver wetenschappelijk gemotiveerd,” zegt Draye.

In het verleden zijn er nog al eredoctoraten uitgereikt aan de faculteit Letteren. “In 2007, na de bachelormasterhervorming en

het ontstaan van de richting taal- en letterkunde, heeft de faculteit drie eredoctoraten uitgereikt, aan respectievelijk een germanist, een romanist en een classicus. Het gaat

“De grammatica van Riegel is de meest gezaghebbende beschrijving van het Frans van de afgelopen twintig jaar”

PROFESSOR LUDO MELIS

dus om een wetenschappelijke verdienste, gelinkt aan een externe gebeurtenis,” aldus Draye.

Internationaal

OVERHEID WIL DAT STUDENTEN SNELLER GAAN WERKEN

Deense studenten roepen studieherformingen een halt toe

Op woensdag 27 november kwamen duizenden Deense studenten op straat om te protesteren tegen de door de overheid geëiste hervormingen. "Wij zijn hier heel hard tegen, dit is een politieke beslissing die niet gebaseerd is op enige economische of academische noodzaak."

ANTON GOEGBEUR

In Denemarken ziet de overheid haar studenten liever sneller op de werkvloer staan dan dat vandaag het geval is. De tijd die studenten nodig hebben om een diploma te behalen moet dan ook omlaag met minstens 4,3 maanden tegen 2020. Om aan die verwachtingen te voldoen wil de Universiteit van Kopenhagen de flexibiliteit van haar studieprogramma's aanpassen. De concrete maatregelen die de universiteit voorstelde, kregen veel tegenwind en werden bijgevolg afgevoerd.

Te laat?

De doelstelling van de Deense overheid blijft hoe dan ook overeind. Zij vinden dat de Deense studenten, in vergelijking met hun Europese studiegenoten, te lang studeren. "Dit klopt helemaal niet" aldus Jens Oddershede, zowel rector van de Universiteit van Zuid-Denemarken als woordvoerder van de Danish Rectors' Confe-

"De overdreven doelstellingen gaan ten koste van het democratisch hoger onderwijs"

JAKOB RUGGAARD,
VOORZITTER DSF

rence. "Denen studeren gemiddeld helemaal niet trager of langer. Zij beginnen over het algemeen veel later aan hun studies, pas rond hun 22ste, en bijgevolg studeren zij op latere leeftijd af," aldus Oddershede.

Waarom de Deense jeugd later aan haar studies begint dan het Europese gemiddelde is volgens

Oddershede een cultureel fenomeen dat zich doorheen de voorbije decennia heeft ontwikkeld. "Veel voorkomende argumenten zijn dat jongeren tijd nodig heb-

De overheid vindt dat studenten te lang studeren

ben om een juiste studiekeuze te maken of dat zij nood hebben aan een pauze na het behalen van een schooldiploma."

Jakob Ruggaard, de voorzitter van de Deense Nationale Studentenvereniging DSF, geeft de gezinssituatie van veel jongeren aan als een mogelijke oorzaak. "De meesten groeien op in gezinnen zonder universitaire ervaring. Voor deze families is de universitaire campus onbekend en kost het de jongere tijd om de nodige moed en motivatie te vinden." Oddershede kan zich niet vinden in de doelstellingen van de overheid. Hij zou veel liever zien dat jongeren vroeger aan een opleiding beginnen dan dat de opleiding zelf wordt ingekort. "Je kunt eigenlijk drie jaar winnen in plaats van enkele maanden. Als andere Europeanen op hun negentiende beginnen met studeren dan zie ik niet in waarom dat niet gaat voor de Deense jongeren."

Ruggaard vreest dat de doelstellingen van de overheid jongeren nog meer zal afschrikken om zich aan de universiteit in te schrijven, laat staan dat ze dit op jongere leeftijd zouden doen.

Gevolgen

Een geforceerde vermindering van de studietijd zal volgens Ruggaard grote gevolgen hebben voor de flexibiliteit van de Deense studieprogramma's. De Universiteit van Kopenhagen stelde onder meer voor om iedere student jaarlijks verplicht 60 studiepunten te laten opnemen waarvan minstens 45 behaald moesten worden alvorens

de student mocht doorstromen naar de volgende fase. "Dergelijke maatregelen verhogen alleen maar de werklast en gaan ten koste van de kwaliteit van het onderwijs," aldus Ruggaard.

"De kwaliteit van het onderwijs zal lijden onder de focus van de overheid op de snelheid van het studieproces," gaat Ruggaard verder. "De opzet van de overheid is om de student harder te laten studeren waardoor hij of zij sneller een diploma behaalt. Wij geloven dat een verhoogde werkdruk averechts zal werken en veel studenten vroegtijdig zal doen afhaken." Zowel Ruggaard als Oddershede zijn eveneens verontrust over de uitwisseling- en stagemogelijkheden voor de Deense student in de toekomst.

"Studenten die na een dergelijke hervorming op uitwisseling gaan, nemen een groot risico. Indien zij niet met een volledig geslaagd curriculum terugkeren, kunnen zij financieel gedwongen worden om extra vakken op te nemen aan hun thuisuniversiteit," stelt Ruggaard. "Het voorstel van Kopenhagen liet weinig ruimte voor uitwisselingen en stages. Samen met de studenten hopen wij de regering te kunnen overtuigen van het belang van deze mogelijkheden," voegt Oddershede toe.

Het zijn de financieel zwakkere studenten die Ruggaard het meeste zorgen baren. "Als full-time student krijgen zij niet alleen weinig ruimte om zelf bij te

verdienen, maar kunnen zij de financiële consequenties van een "mislukt" jaar moeilijker dragen. De overdreven doelstellingen van de overheid zouden wel eens ten

"Een verhoogde werkdruk werkt averechts en zal studenten vroegtijdig doen afhaken"

JAKOB RUGGAARD,
VOORZITTER DSF

kostte kunnen gaan van het democratisch hoger onderwijs," aldus Ruggaard.

Noodzaak

"Een verkorting van de studietijd moet de overheid ongeveer 150 miljoen euro opleveren," stelt Oddershede. "Enerzijds hopen zij om

minder studieleningen te moeten uitbetalen en anderzijds redeneren zij dat een student die vroeger afstudeert bijgevolg ook vroeger op de arbeidsmarkt terechtkomt." Ruggaard gelooft niet in een economische noodzaak. "Het gaat louter om een politieke beslissing."

De voorgestelde maatregelen van de Kopenhaagse universiteit zijn dan wel van de baan, de overheid vraagt nog steeds een vermindering van de studietijd. "In principe kiest de politiek in welke sectoren zij wilt investeren en in welke niet. Zo besloot zij dit jaar om de belastingdruk op bedrijven te verlagen en tegelijkertijd meer geld te zoeken bij de universiteiten. Daar verzetten wij ons tegen," aldus Ruggaard.

Debatten

"Komende week zullen de nodige debatten gevoerd worden in het parlement, maar ik verwacht dat de nodige hervormingen alsnog zullen plaatsvinden. Misschien niet voor komend academiejaar, maar dan voor over twee jaar," aldus Oddershede. "Hopelijk kunnen wij in samenwerking met de studenten de aangegeven problemen tegen dan aanpakken. Het is overigens nodig dat wij over de landsgrenzen heen kijken. Overheden wisselen voortdurend informatie uit, het is belangrijk dat universiteiten en studenten dat ook doen," besluit Oddershede.



Internationaal

INTERVIEW **DANNY PIETERS' PLANNEN VOOR INTERNATIONAAL BELEID**

“Mobiliteit mag sociale discriminatie niet versterken”

Integratie, taal en discriminatie blijven de grootste struikelblokken in Danny Pieters' nieuwe nota over het internationale beleid van de KU Leuven. Voornamelijk de voorstellen rond uitwisselingsbeurzen en de nieuwe plannen over partnerschappen springen eruit.

EVA SCHALBROECK EN PIETER ROMBOUTS

Danny Pieters ziet geen tegenspraak in zijn functie als vicerector Internationaal Beleid en zijn Vlaams-nationalistische overtuiging, integendeel. De professor sociaal recht stelt dat internationalisering hem in hart en nieren zit. “Internationaal beleid was dan ook een bewuste keuze, de bevoegdheid Humane Wetenschappen heb ik er dan maar bij genomen,” grapt hij.

Wat zijn uw belangrijkste werkpunten?

Danny Pieters: «Wij hebben nog heel wat werk aan de invulling van wat ik “gastvrijheid” noem. De structurele maatregelen moeten naast studenten ook onderzoekers en docenten bereiken, rekening houdende met hun gezinssituatie. De bestaande verwelkomingspakketten voor inkomende studenten moeten ook aangeboden worden aan terugkerende buitenlandse studenten. Wij willen hen blijvend binden aan de universiteit, want zij zijn een soort van ambassadeurs voor de KU Leuven.»

“Het sociaal beleid van de studentenbeweging is elitair”

«Een van de grootste gevaren is volgens mij de versterking van de sociale ongelijkheid door het huidige mobiliteitsbeleid. Indien wij de problematiek blijven negeren, dragen we bij tot een sociale discriminatie die haaks staat op de democratisering van het onderwijs. De beste studenten zijn niet meteen de meest kapitaalkrachtige.»

Allochtonen

Hoe wil u dat concreet aanpakken?

Pieters: «Ik stel voor om minder, maar wel hogere beurzen te geven. Zo'n koerswijziging zal grote gevolgen hebben. We staan voor een belangrijke keuze: geld concentreren of het gaan spreiden over zoveel mogelijk mensen. Dat creatieve voorstel gaat verder dan de quota in de beleidsteksten van Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a).»

Kunnen daardoor niet minder studenten op uitwisseling? Is dat dan ook geen vorm van selectie?

Pieters: «Het is de bedoeling dat de beurs het verschil maakt. Mensen die nu niet op uitwisseling kunnen gaan vanwege financiële redenen, zoals bijvoorbeeld allochtonen, moeten nu wel die kans krijgen. De spreiding van beurzen gaat volgens mij dat verschil niet maken, grotere beurzen wel. We moeten differentiëren en de kwetsbare doelgroepen proberen te bereiken. Administratief zal dat wel een uitdaging worden.»

Elitair

Vorige week sprak u met de studentenvertegenwoordigers. De reacties op uw plan waren eerder gemengd.

Pieters: «Ik weet dat de maatregel moeilijk ligt bij de studenten. Zij willen natuurlijk het geld kunnen verdelen over zoveel mogelijk studenten. Dat noem ik het niet-sociaal beleid van de studentenbeweging. Daarin zijn zij elitair.»

Ook was er wreveld over de manier waarop u studentenverenigingen wilt financieren die

bij hun activiteiten ook internationale studenten betrekken.

Pieters: «Studenten moeten hun activiteiten met een concreet doel voor ogen organiseren. Studentenverenigingen krijgen hun financiering indien ze kunnen aantonen dat hun activiteiten ook buitenlandse studenten bereiken en dus passen in ons internationaal beleid.»

Volgens studenten brengt die resultaatgerichte manier van financieren dan weer financiële risico's met zich mee. Kunt u hun terughoudendheid begrijpen?

Pieters: «Ik zie helemaal geen probleem met die regeling, indien er op voorhand duidelijke afspraken gemaakt worden. Studenten moeten dus in samenspraak met ons realistische doelen stellen. Ik vind het paternalistisch als wij moeten zeggen hoe studenten hun activiteiten moeten regelen. Het initiatief ligt bij hen. Er is nog niet veel reactie gekomen, maar ik hoop dat die koudwatervrees snel zal overgaan.»

Is discriminatie van buitenlandse studenten een meer voorkomend probleem dan misschien erkend wordt?

Pieters: «Op vlak van huisvesting proberen wij het tegen te gaan door de con-

centratie van buitenlandse studenten te verhinderen. Om concreet die discriminatie tegen te gaan stel ik voor dat de KU Leuven zelf gaat huren op de huizenmarkt. Daar is de universiteit begrijpelijk niet zo happig op: als zij officieel de huurder is, is zij aansprakelijk voor de daden van haar onderhuurders. Toch zie ik geen andere oplossing.»

«Moeilijker om in te schatten is de discriminatie van werkende buitenlandse studenten. Wij moeten zowel inkomende als uitgaande studenten helpen om op een legale manier te werken naast hun buitenlandse studie. Indien wij onze ogen sluiten, zullen vele studenten belanden in het zwarte circuit met risico op uitbuiting. Aan de universiteit moet er meer aandacht zijn voor het sociale aspect in het beleid. Discriminatie onder zowel inkomende als uitgaande studenten moet op alle vlakken vermeden worden.»

In de selectiemethode van inkomende studenten gaat u resoluut voor kwaliteit boven kwantiteit. Hoe wilt u dat in praktijk brengen?

Pieters: «Onze Engelstalige programma's moeten een specifieke meerwaarde vormen en daarom moeten we streven naar kwaliteit boven kwantiteit. De kwaliteit van ons onderwijs mag niet lijden onder een te grote groep inkomende studenten. Een selectie voor die programma's is dus nodig. Het zijn voornamelijk de faculteiten zelf die de regels moeten bepalen. Wij kunnen enkel een aanzet geven.»

«Mij lijkt het interessant om iets te doen rond taalkennis. Het heeft geen zin om mensen die geen Engels kennen, hoe goed ze ook zijn in hun vakgebied, naar hier te halen voor een Engelstalig programma. Dat standaardiseren is een optie, maar het is moeilijk om een algemene maatregel door te voeren, want elke richting heeft zijn eigen taalnoden.»

Nieuwe partnerschappen

Opvallend in uw beleidsnota zijn de plannen rond partnerschappen en samenwerkingsakkoorden met andere universiteiten. Wat zijn de langetermijnplannen van de KU Leuven?

Pieters: «Onder de noemer *close cooperation* wil ik dat een aantal universiteiten programma's die wij niet hebben onder hun naam bij ons aanbieden. Omgekeerd kunnen wij dan ook bij hen programma's organiseren die bij hen ontbreken en waar wij sterk in staan. Belangrijk is dat de samenwerking wederzijds is, maar dat we ook samen dingen opzetten. Het doel is een systematische samenwerking, liefst over alle faculteiten en onderzoeksgroepen heen, maar iedereen behoudt wel zijn eigen identiteit. Nu richten we ons in eerste instantie op de Universiteit van Stellenbosch in Zuid-Afrika, maar ook in Sao Paulo in Brazilië zie ik mogelijkheden.»

Wanneer beschouwt u uw eerste vier jaar als vicerector geslaagd?

Pieters: «Als ik al de helft van mijn doelstellingen realiseer, zal ik heel erg tevreden zijn. Mijn idee van gastvrijheid zal gelukt zijn wanneer Leuvense studenten buitenlandse studenten in het weekend meenemen naar hun thuis.»



Caroline Van Rhee

Student

INBRAAKGOLF OVERSPOELT LEUVEN

“We krijgen het probleem niet onder controle”

Het aantal inbraken in Leuven is opvallend gestegen in vergelijking met dezelfde periode vorig jaar. De politie maakt er een prioriteit van, maar raakt gefrustreerd door de verdere afhandeling.

KAREL PEETERS

Er is een opvallende stijging in het aantal inbraken en diefstallen met geweld in Leuven. Korpschef Jean-Paul Mouchaers van de politiezone Leuven wijt het aan georganiseerde bendes: "Rondtrekkende bendes zijn een probleem in heel Europa. Het gaat hier over groepen veelplegers die vaak van locatie veranderen en dus moeilijk te vatten zijn."

De korpschef benadrukt dat de aanpak van deze criminaliteit een prioriteit is: "We organiseren een meervoudige aanpak met onder meer controles op de invalswegen. Die aanpak is effectief, maar zorgt vaak voor een verschuivingseffect, waarbij de criminelen zich gewoon verplaatsen."

Mouchaers wijst er op dat de inzet van personeel keuzes inhoudt: "Ik heb maar 300 politiemensen. Ik kan dezelfde agent niet 's avonds laten patrouilleren om overlast te vermijden en tegelijk inbrekers op te sporen." Daarom werkt de politie van Leuven met gerichte acties. "De ene week doen we een grote actie tegen overlast, de andere tegen inbraak," aldus Mouchaers. Want ook

het uitgaansleven blijft een prioriteit voor de Leuvense politie.

Frustratie

Ook gauwdiefstallen piekten enorm de voorbije maand. "We krijgen het probleem maar niet onder controle," zegt Mouchaers.

De politie doet haar best, maar wordt geconfronteerd met een slecht

“Het is dweilen met de kraan open”

JEAN-PAUL MOUCHAERS

werkend systeem. "De daders blijken zeer vaak illegalen," stelt Mouchaers. "Nadat ze worden opgepakt, contacteren we de Dienst Vreemdelingenzaken waarna ze een bevel krijgen het land te verlaten binnen de vijf dagen. De volgende dag zijn

ze weer in Leuven. Dat is dweilen met de kraan open."

De korpschef trekt de redenering door naar minderjarigen: "De jeugdrechter kan ze niet plaatsen dus moet hij ze vrijlaten. Dan staan ze de volgende dag weer in Leuven en moeten we ze terug oppakken. Zo blijven we telkens dezelfde personen arresteren."

"Preventie en sensibilisering zijn minstens even belangrijk als repressie," stelt de korpschef. Hij benadrukt dat ook studenten koten kunnen genieten van premies. "De stad Leuven geeft premies aan eigenaars en kotbazen voor het nemen van technopreventieve maatregelen."

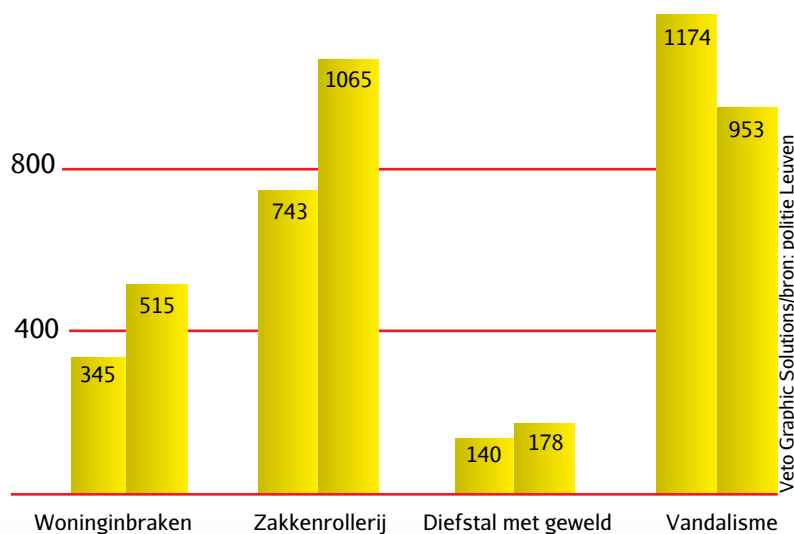
Koten

Nochtans zijn de inbraken in koten een kleine minderheid van het totale aantal inbraken. De korpschef gaat zelfs nog verder. "Er zijn verhoudingsgewijs extreem weinig inbraken in koten," zegt hij. "Het risico dat de dader wordt betrapt is namelijk zeer hoog. Als er wordt ingebroken is dat meestal de schuld van een onachtzame kotgenoot die het de daders al te gemakkelijk maakte door een deur niet te sluiten."

Fietsdiefstallen dalen dan weer. Mouchaers is blij verrast: "Ik ga daar eerlijk in zijn: wij zijn ook verrast in de daling van het aantal geregistreerde feiten. Wat we het laatste jaar veel meer doen, is gericht fietsen ruimen. Daardoor heeft men nu sneller de reflex om bij de politie te vragen of de fiets niet is geruimd vooraleer men aangifte doet."

CRIMINALITEITSCIJFERS

Januari-oktober 2012 vs. januari-oktober 2013



Karen Van Peteghem

Politie snoeit in fietsjungle

Studenten die les hebben in de auditoria in de Tiensestraat of de Dekenstraat zullen vanaf nu tien minuten vroeger moeten vertrekken. De politie staat het niet meer toe dat studenten hun fiets wildstallen.

CATHERINE HECHTER

Studenten die hun fietsen niet in de fietsenstallingen parkeren zorgen voor overlast. Volgens Patrick Ongheena, de decaan van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen, versperren zij het trottoir waardoor voetgangers op de rijbaan moeten wandelen. "Er zijn al een aantal lichte aanrijdingen geweest. Er zijn een aantal fietsenparkings voorzien, maar niet genoeg."

Ook Bart Raymaekers, de decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW), erkent het probleem. "De fietsen staan aan de poort van het HIW tot aan de ingang van de Faculteit Psychologie. Voetgangers kunnen niet meer op de stoep wandelen. Ze moeten langs de straat gaan en die is al niet breed. Zo ontstaan er gevaarlijke situaties. Ook staan er soms zo veel

fietsen dat we niet door onze eigen poort kunnen. Dat is vervelend."

Cascade-effect

Ongheena: "Na overleg met de studenteninspecteur, Nick Vanden Bussche, hebben we besloten om onmiddellijk actie te ondernemen op drie vlakken: ad-hocmaatregelen, controlerende maatregelen en structurele maatregelen. We hebben ten eerste een bericht verspreid via Toledo om aan sensibilisering te beginnen. Ook de coördinatoren van onze studentenkringen zijn op de hoogte gebracht. Via de Faculteitsraad, Facebook en de kringbladen hebben we het probleem gesignaleerd."

"Daarnaast zijn er ook controlerende maatregelen. De knelpuntmomenten zijn om 9 uur, 11 uur, rond de middag, 14 uur en 16 uur. De bewaking van de KU Leuven en

de politie houden op die momenten een oogje in het zeil. Zij zorgen ervoor dat er om 9 uur geen rij vormt, want één fiets zorgt voor een cascade-effect. Een student denkt dat hij zijn fiets er mag parkeren en de volgende zet zich er ook naast. Als het van in het begin gestopt kan worden, is het duidelijk dat het niet mag. Bij de wissel van de colleges wordt er ook toezicht gehouden. De gemeenschapswachters zullen de verkeerd gestalde fietsen labelen. Na de sensibiliseringsactie zullen hinderlijk gestalde fietsen door de politie worden weggehaald."

"De laatste maatregel is de structurele maatregel. De fietsenstalling is te beperkt en de studenten willen, zeker als ze even te laat zijn, zo snel en zo dicht mogelijk bij het auditorium parkeren. Via de technische diensten is er een stallingsproject opgestart om de overlast in de Tiensestraat en de Dekenstraat aan te pakken."

Geweldig

Raymaekers ziet geen plaats om extra fietsenparkings te bouwen.

"Het is hier helemaal volgebouwd. Alle fietsenstallingen die je te ver plaatst, worden natuurlijk niet gebruikt. Eerlijk gezegd zie ik niet zo geweldig veel oplossingen tenzij je een huis afbreekt en daar een fietsenstalling in aanbrengt."

Het HIW heeft een eigen fietsenparking die achteraan staat. Daar is er vaak nog veel plaats. "Hij is eigenlijk nooit helemaal gevuld. Maar natuurlijk, voor een student die hiernaast in de faculteit Psychologie les heeft, is het niet interessant om helemaal tot achteraan te lopen om zijn fiets te stallen. Zo zie je dus dat fietsen hier op de straat terecht komen."

Ongheena heeft wel een oplossing. "Er zijn fietsenstallingen aan Alma 1 en aan het HIW die niet altijd volstaan, en er is een ondergrondse parking aan Alma 1. Het is een kwestie van die plaatsen meer kenbaar te maken, open te stellen en uit te breiden. Er moet ook bewegwijzering komen zodat het duidelijk is voor alle studenten waar ze hun fietsen kwijt kunnen. Midden op het trottoir of de rijweg zijn geen plaatsen om fietsen

te parkeren. Als je je auto vlak voor de deur van de bioscoopzaal zet omdat je maar net op tijd bent voor de film, dan loop je toch ook de risico dat je auto zal worden weggesleept?"

“Ik zie weinig oplossingen tenzij je een huis afbreekt en daar een fietsenstalling in aanbrengt”

DECAAN BART RAYMAEKERS

"Er zijn eigenlijk heel weinig fietspaden in Leuven of straten die alleen voor fietsers zijn," zegt Ongheena. "Als je ziet hoeveel er gefietst wordt in zo'n klein centrum, moet er iets aan gedaan worden."

Student

WETENSCHAP VOOR JAN MET DE PET

Van pizza tot Star Wars

Afgelopen dinsdag daagde de KU Leuven zes teams van onderzoekers uit om deel te nemen aan de YouReCa Challenge Science Slam in Het Depot. Wetenschappelijk voer voor Jan met de pet met een slag aan.

SIMON THYS

Differentiële geometrie? Theorema egregium? *Brain interface*? De meerderheid van de wereldbevolking klapt dicht bij het aanhoren van die termen. De deelnemers van de Science Slam gingen een stap verder en probeerden de begrippen op een ludieke wijze uit te leggen zodat onze spreekwoordelijke bomma het zou kunnen begrijpen. Leuk initiatief, maar soms verre van komisch, en af en toe niet duidelijk genoeg.

Hapklaar

Het evenement deed wat denken aan *De Slimste Mens ter Wereld* aangezien de presentator, Jeroen Baert, en de jury veruit de grappigste opmerkingen van de avond

National Geographic in Het Depot

maakten. Toen er achter de performances naar de ideeën gekeken werd, werd onze interesse gewekt. Onderzoek over kankerbestrijding doorheen het Star Warsuniversum, duurzame ontwikkeling als mime, maar ook zwaar wiskundige thema's die als een hapklare pizza voorgeschoteld werden.

"We willen hier vooral mee aantonen dat wetenschappelijk onderzoek aan de KU Leuven interessant is," vertelt Liesbeth Jamers van de Dienst Congres- en Eventorganisatie

van de KU Leuven. "We willen onderzoek en wetenschap promoten door mensen er warm voor te maken en te laten zien dat er wel degelijk toepassingen zijn van hun spuurwerk."

"De samenleving weet ook niet altijd waarmee de onderzoekers bezig zijn. Daarom geven we jonge onderzoekers de kans om op een creatieve manier hun onderzoek voor te stellen voor een breed publiek," weet rector-jurylid Rik Torfs te vertellen.

Popularisering

De winnaar van zowel de publieksprijs als de prijs van de jury, pizzakoerier Bart Dioos, werd beloond met een teambuildingsactiviteit en gratis deelname aan de summerschool in Science Communication. Mooie prijzen, waardoor het aantrekkelijk wordt om deel te nemen. "Het is wetenschapspopularisering. Niet met het doel een marketingcampagne te zijn, maar het hoort er ergens wel bij," zegt Jamers.

"Door op een podium te staan, voor een publiek te spreken, met druk om te gaan en een goede tekst te schrijven, leren de onderzoekers aspecten verder te ontwikkelen die in een latere carrière van belang kunnen zijn," verklaart Torfs. De KU Leuven fungeert zo als een vormingsinstantie voor jeugdige *researchers*.

Dat er vraag naar is, bewees de bijna volle zaal van Het Depot. Wetenschappelijke enthousiastelingen en nieuwsgierigen waren aanwezig. Wetenschap kregen ze min of meer voldoende, maar de lachspieren bleven relatief ongetraind. National Geographic in Het Depot als het ware. "Een enorm toffe ervaring, een goede sfeer en zeer nuttige coaching onder leiding van stand-up-comedian Bas Birker," aldus winnaar Bart Dioos.



Karolien Wilmots

Nog lang geen nieuwe fuifzaal in zicht

De zoektocht naar een nieuwe fuifzaal in Leuven duurt voort. Al jaren wordt erover gesproken, maar er lijkt weinig schot in de zaak te komen. Het blijft wachten op overeenstemming en een geschikte locatie.

FRANK PIETERMAAT

Al een aantal jaren wordt er in Leuven gepraat over een nieuwe fuifzaal. Met de sluiting van de Vlierbeekzaal in 2007 en Club Silo in 2011 verloor de Leuvense jeugd een aantal van haar fuifmogelijkheden. Voor de studenten zijn er de bekende zalen, zoals Musicafé of Albatros, maar toch blijft er vraag naar een extra zaal.

Rien Hoeyberghs, voorzitter van LOKO, de koepel van studentenvertegenwoordigers, bevestigt dat: "De vraag naar een fuifzaal is er nog steeds. Maar er zijn nog een aantal zaken die duidelijk afgebakend moeten worden. In welke

vorm en waar zal die fuifzaal komen? Wij zijn voorstander van een zaal binnen het centrum, ook al is dat misschien moeilijk."

Bieke Verlinden, schepen van Studentenzaken (sp.a), erkent de moeilijkheid van de situatie. "Zomaar in het midden van de stad zijn er niet heel veel locaties," stelt zij. "We moeten een fuifzaalbeleid op maat van de stad uitstippelen. Een groep mensen wil hier misschien graag een nieuwe Noxx (*discotheek in Antwerpen, red.*), maar is dat wat iedereen wil? We hebben altijd gezegd dat indien er een breedgedragen locatie is voor een fuifzaal waar zowel de buurtbewoners als studenten en jongeren mee

akkoord gaan, de zaal er heel snel zal staan."

Lies Corneillie, gemeenteraadslid van Groen, wil dat er een duidelijke inventaris opgesteld wordt: "We willen alles in kaart brengen: wat is er, hoe wordt dat gebruikt? Welke zalen kunnen misschien met kleine aanpassingen verbeterd worden? Er zijn heel wat ideeën die kunnen voortvloeien uit een degelijke inventaris."

Corneillie wil een onderzoek naar het voorbeeld van De Ambrassade, dat heel wat zaken rond jeugdbeleid in kaart brengt. "Zij hebben zelf zo'n onderzoek gedaan," zegt Corneillie. "Dat ging verder dan enkel infrastructuur. Hoe beleven jongeren fuiven? Hoe is de omgang met veiligheid en politie? Dat is ook voor Leuven heel belangrijk. Ik hoor signalen van heel veel jongeren die niet veel zin hebben om in Leuven uit te gaan.

Dat vind ik jammer. Als jongeren zich niet meer thuis voelen in hun eigen stad, is dat een teken aan de wand."

Toekomst

Iedereen lijkt momenteel een beetje

"Is een Noxx in Leuven wel wat iedereen wil?"

SCHEPEN BIEKE VERLINDEN (SP.A)

naar iedereen te kijken. Hoeyberghs: "Het is waar dat we een beetje een afwachtende houding aannemen en we mogen daar misschien iets

proactiever in zijn. Maar hoe nuttig is het om proactief te zijn zolang de andere partijen niet op dezelfde lijn zitten? Er heerst geen eenheid over waar en wat en dat kunnen we best eerst uitklaren."

Schepen Verlinden ziet wel mogelijkheden. "Er bestaat een markt voor dus ik denk wel dat er interesse zal zijn," aldus Verlinden. "Maar tot op heden is het niet aan de stad om meteen een nieuwe fuifzaal te bouwen. Het is kwestie van de belangen samen te brengen en dan kan er snel een komen."

Of het werkelijk zo snel zal gaan, betwijfelt Corneillie: "Ik vergelijk het met speelruimte voor kinderen. Fuiven voor jongeren is hetzelfde. Het is een plek om anderen te ontmoeten en vrienden te maken dus de stad moet ervoor zorgen dat jongeren dat recht kunnen uitvoeren. De stad moet zich niet verstoppelen achter buurtklachten."

Student

DAVID VS. GOLIATH **DE VICEPRESESSEN VAN NFK EN VTK**

“De preses blijft het uithangbord van de kring”

Tweewekelijks peilt Veto naar het reilen en zeilen binnen verschillende presidia. Twee leden van twee presidia wordt het vuur aan de schenen gelegd. Tegen de schenen schoppen mag, onder de gordel slaan wordt door de vingers gekeken. Deze week nemen vicepreses Jeroen Van Hemelen (VTK) en Vincent De Weerd (NFK) het tegen elkaar op.

ANTON DE WOLF

Omschrijf elkaars kring eens.

Jeroen Van Hemelen: «Het is David tegen Goliath, dus ik neem aan dat wij David zijn en zij Goliath.»

Vincent De Weerd: «Nee, man (*lacht*).»

Van Hemelen: «Ja jullie zijn natuurlijk een kleinere, gezelligere kring, wat iedereen wel zal zeggen. Iedereen kent elkaar veel beter, vermoed ik.»

De Weerd: «Toch grotendeels. In onze studentenruimte kan iedereen van de kring gewoon binnenwandelen en het zijn meestal dezelfde gezichten die je ziet. Van het Belgische programma dan toch. De buitenlandse studenten zijn iets minder zichtbaar.»

Van Hemelen: «Met hoeveel zijn jullie eigenlijk?»

De Weerd: «Dat is moeilijk te zeggen. We zijn in totaal met 800, waaronder heel veel doctoraatsstudenten. We hebben een parallelle Nederlandstalige en Engelstalige opleiding. De meest zichtbare studenten zijn de Nederlandstalige studenten, maar dat zijn ook maar 200 leden. En de groep die je echt vaak ziet, is eigenlijk vrij klein. Ons presidium is ook vrij klein, we zijn maar met 20.»

Van Hemelen: «Bij ons is het net iets grootschaliger. Ons presidium telt 59 personen en in het totaal zijn we met zo'n 2.000 leden.»

Wat houden bij jullie groep 5 (VTK) en het triumviraat (NFK) in?

Van Hemelen: «Wij hebben het presidium en de medewerkers. En groep 5 is dan de absolute kern van het presidium. Daarin zitten de preses, de vicepreses, twee schatbewaarders en de secretaris.»

De Weerd: «In ons triumviraat zitten enkel de preses en twee vicepresessen.»

Takenpakket

Jeroen, op jullie site staat dat massages geven één van jouw taken is. Wat doet een vicepreses nog allemaal?

Van Hemelen: «Massages zijn toch een groot deel van mijn takenpakket. Als vicepreses moet je namelijk zoveel mogelijk presidiumleden motiveren. Dat kan gedaan worden met behulp van massages, maar evengoed door eens een bowlingavond te organiseren of op weekend te gaan. Ik ben ook de contactpersoon tussen de werkgroepen en het presidium. Ik probeer hen met raad en de financiële middelen van VTK bij te staan. Als deze groepen activiteiten willen organiseren zullen ze waarschijnlijk via mij passeren.»

De Weerd: «Bij ons is het wel net iets anders. Wij zijn gewoon een bende vrienden en iedereen praat met iedereen. Financieel gezien proberen wij standaard *break-even* te draaien. Bij ons is niet alles zo formeel ingesteld. De preses helpt ook mee bij an-

dere activiteiten van bijvoorbeeld sport. Iedereen helpt waar nodig.»

Van Hemelen: «Bij ons zijn de taken strikter verdeeld. Dat kan ook niet anders als je zo'n grote kring bent.»

Het gerucht gaat de ronde dat vicepresessen enkel drinken en dat presessen al het werk doen, is dat bij jullie ook zo?

“Door met mensen pintjes te drinken, kun je ze motiveren”

JEROEN VAN HEMELLEN, VTK

Van Hemelen: «Bij ons werkt de preses harder. Hij doet heel veel werk dat de leden niet zien, zoals veel extern werk. Dat wordt onderschat.»

De Weerd: «Bij ons doet hij iets meer, maar ik val ook wel veel in en ben bij elke

activiteit aanwezig. Dat drinken wil ik noch ontkennen, noch bevestigen. Het heeft wel zijn functie (*lacht*).»

Van Hemelen: «Door met mensen pintjes te gaan drinken, kun je ze motiveren. Dat is het leuke aan onze post (*lachen*).»

Aanzien

Staan jullie veel in de schaduw van de preses?

De Weerd: «Hij is nog steeds wel dé preses en hét uithangbord van de kring. Maar uiteindelijk maakt mij dat niet zoveel uit. Vicepreses zijn heeft veel voordelen en dat is fijn.»

Van Hemelen: «Buiten de kring sta je sowieso in zijn schaduw. De preses moet de externe relaties verzorgen. De vicepreses verzorgt de interne. Binnen de kring zijn we eigenlijk wel gelijk aan elkaar.»

Hadden jullie nu, een half jaar later, eigenlijk niet liever preses willen zijn?

Van Hemelen: «Absoluut niet. Ze vroegen

“Bij ons is het niet allemaal zo formeel ingesteld”

VINCENT DE WEERDT, NFK

mij vorig jaar om preses te worden, maar ik had daar absoluut geen zin in. Ik heb daar ook geen spijt van.»

De Weerd: «Ik was er wel aan het denken omdat het mij wel leuk lijkt om de grote baas van je kring te worden, maar het brengt wel

heel veel verantwoordelijkheid en verplichtingen met zich mee.»

Daarnet zeiden jullie dat jullie zorgen voor de groepsgeest binnen het presidium. Wat zijn zoal de activiteiten die jullie organiseren?

Van Hemelen: «Eens gaan zwemmen of bowlen werkt altijd. Op het einde van het semester doen we ook altijd een etentje. Zo hebben we vorige week een fondue in onze broodjesbar gehouden.»

De Weerd: «Wij zijn eens een weekend naar Brussel geweest om allerlei ontspannende activiteiten te doen.»

Geslaagd

Wanneer is voor jullie jullie jaar geslaagd als vicepreses?

De Weerd: «Wanneer ze zeggen dat het beter was dan vorig jaar. Ik heb niet echt persoonlijke doelstellingen. Wanneer de activiteiten leuk waren en er geen verlies is gedraaid dit jaar, dan is het goed geweest.»

Welk evenement is voor jullie het hoogtepunt van het jaar?

Van Hemelen: «Wij hebben er eigenlijk drie. Ons galabal, de jobfair, waar we laatstejaars aan een job proberen te helpen, en De Afrekenings-TD met Studio Brussel.»

De Weerd: «Bij ons zijn de iets grotere activiteiten het galabal of het facultair kerstfeest, waarbij voor een 120-tal personen een diner met randanimatie wordt aangeboden. Mijn favoriete activiteit is “de salons”. Dat zijn eigenlijk intieme lezingen van professoren in onze “salons”, een gezellige, houten lokaal. Voor een dertigtal studenten komt de professor dan praten over iets wat hem nauw aan het hart ligt in zijn vakgebied.»



ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: KAROLIEN WILMOTS



Enkele weken geleden doodde en verwondde de tyfoon Haiyan duizenden mensen op de Filipijnen. Bovendien verwoestte hij ook nog eens duizenden huizen. Wereldwijd wordt er geld ingezameld voor de slachtoffers. LOKO, de koepel boven de Leuvense studentenkringen, zamelde 5.029,26 euro in. De KU Leuven zal het bedrag verdubbelen.



Sociaal

ONDUIDELIJKE COMMUNICATIE SPEELT PARTYCIPATION PARTEN

Verwarring over toekomst diversiteitsinitiatief

De Partycipationweek, een week die diversiteit in Leuven moet promoten, krijgt in 2014 een andere invulling. Er bestaat echter nog onduidelijkheid over wat die bestemming nu juist wordt.

KORNEEL DE SCHAMP

De Partycipationweek wordt al enkele jaren georganiseerd door LOKO, de koepel van Leuvense studentenkringen, de stad Leuven en de KU Leuven. Tijdens die week poogt men aan de hand van verschillende thema's diversiteit in de kijker te zetten. Maar in de afgelopen jaren liep de week op een sissers af: te weinig studenten kwamen opdagen. Daarom willen de organisatoren vanaf 2014 een nieuwe bestemming zoeken voor het concept. Maar gebrekkige communicatie tussen stad, universiteit en studentenvertegenwoordigers zorgde voor heel wat verwarring.

Volgens Katlijn Malfliet, de vicerector Diversiteitsbeleid van de KU Leuven, was de week niet bekend genoeg onder de studenten. "We zijn volop aan het nadenken

over de toekomst van Partycipation. Het blijft een prachtig initiatief, maar de week mobiliseerde te weinig studenten."

Denise Vandevort, de schepen van Diversiteit (sp.a) van de stad Leuven, volgt Malfliet: "De Partycipationweek viel midden tussen andere sterke initiatieven zoals het Disabilityfestival en het Afrikafestival waardoor er op sommige activiteiten zeer weinig volk was."

Toekomst

Enkele nieuwe initiatieven liggen op tafel, maar het blijft onduidelijk wat er nu juist beslist is. Malfliet: "Voorlopig is er nog weinig concreet, maar een van de ideeën is om te evolueren naar één dag. Daarnaast zou er ook een platformwebsite kunnen komen, waar we activiteiten doorheen het jaar op samenbrengen."

Schepen Vandevort lijkt heel wat beslister: "Het is de bedoeling dat er één dag komt, en eventueel enkele andere activiteiten doorheen het jaar onder dezelfde naam. Partycipation moet een platform worden."

Ondertussen blijven de studentenvertegenwoordigers van LOKO wat verweesd achter. "In september werd ons verteld dat de stad zich zou terugtrekken uit het project en leek het alsof er niets meer georganiseerd zou worden," aldus Thomas Cliquet van LOKO. "Nu wil men blijkbaar toch een dag organiseren, maar niemand weet wat ze precies willen doen. Het zou een visiedag moeten worden rond diversiteit en onderwijs, om dan binnen twee jaar iets groots te organiseren. Wij gaan daar zeker aan meewerken, maar daarnaast gaan we ook iets vanuit LOKO organiseren. Volgende week zou er eindelijk duidelijkheid moeten zijn na een vergadering met een werkgroep."

Leuven Diversity

De stad Leuven lijkt haar engagement alvast wat te verminderen. Thomas Cliquet: "De stad had zich oorspronkelijk teruggetrokken

omdat er geen ruimte voor was in de stadsbegroting. Nu lijken ze toch iets te willen doen, maar het zal niet meer van dezelfde grootte zijn."

Vicerector Malfliet nuanceert: "De stad heeft natuurlijk minder financiële middelen, maar het gaat niet om enorme bedragen."

Schepen Vandevort spreekt de doemberichten resoluut tegen: "De stad behoudt zeker haar engagement in Partycipation. We vinden het een fantastisch initiatief. Alleen moet er bekeken worden onder welke vorm we het juist gaan organiseren."

Ondertussen gaat LOKO zelf iets organiseren rond diversiteit. Cliquet: "Men had ons gezegd dat we zelf iets mochten organiseren omdat de week geschrapt zou worden. Er was daarvoor sowieso 2.000 euro voorzien in onze begroting. Waarschijnlijk wordt het een fotowedstrijd om divers Leuven in de kijker te zetten. Oorspronkelijk zou dat trouwens ook onder de naam Partycipation doorgaan, maar omdat die naam niet altijd duidelijk is, kiezen we nu waarschijnlijk voor Leuven Diversity."

Kennen wij mekaar al?

Je bevindt je hier.
Maar is je talent even het noorden kwijt?
Ontdek nu waar je met je talent echt naar toe wil.

Hallo! We kennen mekaar nog niet, maar wees gerust: lang zal dat niet duren. Aan de KHLeuven weten we namelijk graag wie onze studenten zijn en begeleiden we ze om hun talenten ten volle te ontwikkelen. Laten we elkaars talenten ontdekken op de infodagen, de openlesdagen, de SID-ins, op www.khleuven.be en uiteraard: op onze hogeschool. Tot gauw?

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Sociaal

INTERVIEW JOS DELBEKE, TOPMAN VAN HET EUROPESE KLIMAATBELEID

“We willen toch niet terug naar de middeleeuwen?”

Dat we als klein land boven ons gewicht boksen op het internationale toneel, is genoegzaam bekend. Belgen hebben talloze topposities in handen. Onder hen Jos Delbeke. Als directeur-generaal bepaalt hij het Europese klimaatbeleid.

SAM RIJNDERS

Over de resultaten van de recente klimaat-top in Warschau verschillen de meningen. Bent u tevreden?

Jos Delbeke: «Het had erger kunnen zijn. We zijn gematigd tevreden, al waren onze verwachtingen niet hooggespannen. Polen is niet het meest klimaatvriendelijke land van Europa, maar we hebben ze kunnen inbedden in de Europese agenda. Er zijn ook nuttige stappen gezet naar het groot klimaatakkoord in 2015, dat deze top mee voorbereidde.»

Het klimaatprobleem is vooral een politiek probleem, klinkt het. Arme en rijke landen bakkeleien over de verdeling van de inspanningen.

Delbeke: «Onze uitstoot moet naar beneden: dat is het belangrijkste. Maar soms raakt dat ondergesneeuwd door de discussie over de compensatie die arme landen vragen. Zij worden het eerst door de klimaatverandering getroffen, maar in crisistijd valt er niet veel geld te rapen.»

«Europa produceert nog maar tien procent van de CO2-uitstoot van de wereld. We moeten nu andere landen overtuigen met onze ervaring, en daarin hebben we vooruitgang geboekt. Moeilijke spelers als de Verenigde Staten en China zijn niet weggelopen, maar komen tegen 2015 met een plan om hun uitstoot te verlagen.»

Klinkt goed, maar in Warschau besloten de deelnemende staten ook dat ze zich gezins zullen verplichten.

Delbeke: «Dat is waar. Na een halve nacht discussie heeft men het woord *commitment* vervangen door het woord *contribution*. Sinds Kopenhagen hebben we echter de illusie laten varen dat heel de wereld het Kyoto-protocol zal onderschrijven. (In Kopenhagen ging de vorige top door. Het Kyoto-protocol impliceerde wel verplichte CO2-reducties, red.) Vanuit Europees perspectief is dat jammer, maar het is onhaalbaar.»

Wij hebben onze grote industriële ontwikkeling in het verleden gekend. Is het niet begrijpelijk dat opkomende industrielanden hun deel van de CO2-koek opeisen?

Delbeke: «Een Chinees heeft inderdaad recht op dezelfde levensstandaard als een Belg. We kunnen het klimaatprobleem niet oplossen door anderen onze ontwikkeling te ontzeggen. Dat mag echter geen vrijgeleide betekenen om te doen wat ze willen.»

strijd tegen klimaatopwarming is gesloten. Vooral de emissiehandel is haar een doorn in het oog. Zo kan je schone lucht kopen.

Delbeke: «Je hebt twee soorten emissiehandel. Die tussen bedrijven is een Europees initiatief en goed geregeld. Dankzij de tweede soort kunnen ook landen uitstootrechten kopen als hun intern beleid faalt. Daar is te weinig controle op. In die zin kan ik akkoord gaan met de kritiek.»

“Europa heeft de illusie laten varen dat de hele wereld het Kyoto-protocol onderschrijft”

«Het is een dunne koord waarop we balanceren. We kunnen nog tien jaar discussiëren over het woord *commitment*, of we kunnen ondertussen ons beleid al in gang steken.»

Schone lucht kopen

Dit was de eerste klimaat-top die het bedrijfsleven sponsorde. “Wie betaalt, bepaalt” zouden leken als wij denken.

Delbeke: «Zo'n top kost heel veel geld: de belastingbetaler draait daar anders voor op. De waarheid is ook dat wij in de Europese Commissie normaal de kosten op ons nemen, maar ook onze budgetten staan onder druk. Die financiële tegemoetkoming van het bedrijfsleven heeft trouwens geen invloed gehad op de inhoud.»

Tegelijkertijd organiseerden de Poolse regering en de machtige steenkoollobby een 'steenkooltop'. Doel: steenkool als oplossing voor het klimaatprobleem promoten en op de Europese agenda wegen. Missie geslaagd?

Delbeke: «Die vreemde strategie is niet geslaagd. Natuurlijk zijn kolen in Polen psychologisch zeer belangrijk. Het betekent onafhankelijkheid van Poetin en zijn energievoorziening. China heeft ook erg veel steenkoolmijnen, en de Polen hebben zo de Chinese punten op tafel gebracht.»

«Ik was verrast dat de klimaat-top een breed debat in Polen heeft ontketend. Steenkool als ultieme oplossing kwam er juist ter discussie te staan. Het feit dat de Poolse premier zijn klimaatminister heeft ontslagen tijdens de conferentie, heeft daar misschien ook wat mee te maken. Ik wil zijn rekening niet maken, maar het zal niet zijn omdat die man erg succesvol was.»

«Steenkool is niet mijn favoriete oplossing, maar kan wel *à la limite* als je ook CO2 opslaat. Het kan een overbruggingsmaatregel zijn, net als het aanplanten van bossen. Ondertussen moeten we naar nieuwe oplossingen zoeken en de energie-efficiëntie verhogen. Daar kan een universiteit als de KU Leuven een rol in spelen.»

In onze krant stelde politiek ecoloog Anneleen Kenis dat er teveel marktwerking in de

Vlaanderen koopt gretig schone lucht. Is ons klimaatbeleid dan ook gefaald?

Delbeke: «Het kan veel beter. Men moet de maatschappelijke sectoren aanpakken waar de uitstoot sterk stijgt. Mobiliteit is bijvoorbeeld een dringend probleem. We staan 's ochtends allemaal in de file: allemaal auto's die draaien en CO2 uitstoten. Men schuift de problemen voor zich uit. Het beleid gaat de verkeerde richting uit.»

«Op lokaal vlak zie je wel een goed beleid dat de auto weert, bijvoorbeeld hier in Leuven.»

Malaise

De wetenschappers zijn het er over eens dat klimaatopwarming onvermijdelijk is, en dat we de doelstellingen van het Kyoto-protocol niet halen. Bestaat er geen risico op malaise bij de bevolking?

Delbeke: «Zeker, maar de media speelt daarin een grote rol. Kijk naar de berichtgeving over Warschau: het ging daar heel slecht of heel goed. Zo zijn er goede beslissingen over tropische regenwouden, maar men is alleen geïnteresseerd in de boksmatch op het einde. De man in de straat voelt zich verweesd.»

“Het Vlaamse klimaatbeleid gaat de verkeerde richting uit”

«Anderzijds, als ik rondom mij kijk en op café ga, dan weten mensen wat ze kunnen doen. De chauffage lager zetten of de trein nemen. Ook als ik naar de onderzoeksresultaten van deze universiteit kijk, ben ik onder de indruk.»

«We moeten onszelf tijd geven. De media zijn extreem streng en willen onmiddellijk resultaten, maar het zal een generatie duren voor we de omslag hebben gemaakt.»

Zou die omslag niet sneller gaan als we aavaarden dat het onmogelijk is om tegelijkertijd te blijven groeien en onze uitstoot in te krimpen?

Delbeke: «Kijk, je moet een meerderheid van de bevolking achter je beleid krijgen. Dat gaat niet lukken met een verhaal van minder inkomen en minder rijkdom. We kunnen wel zeer alert zijn en ons gedrag veranderen. Zo wordt de bevolking zich bewust van het probleem, en zal ze bereid zijn om een volgende stap te zetten. Maar we willen toch niet terug naar de middeleeuwen?»



Meredith Geldof

Sociaal

INTERVIEW **DR. BAMBI CEUPPENS OVER ZWARTE PIET**

“Zwarte Piet kan ook zo blauw zijn als een smurf”

Zwarte Piet was de laatste maand niet weg te slaan uit de media. De reden? Zijn huidskleur. Bambi Ceuppens, die werkzaam is in het Koninklijk Museum voor Mid-den-Afrika, legt uit wat het probleem is.

THOMAS CLIQUET

De Sinterklaasmythe heeft in de geschiedenis een heleboel transformaties ondergaan. Zwarte Piet is een relatief late toevoeging uit de negentiende eeuw, die in het begin zelfs niet bij naam genoemd werd in kinderliedjes en literatuur. Er werd enkel gesproken over Sint Nikolaas en zijn knecht.

Bij masquerades om het Sinterklaasfeest te vieren schminkten mensen hun gezicht zwart om zich onherkenbaar te maken, en niet vanwege raciale connotatie. In de loop van de twintigste eeuw creëerde zich in Nederland de traditie dat de knecht van Sinterklaas zwart is en luistert naar de naam Zwarte Piet. Vanuit Nederland kwam Zwarte Piet ook in Vlaanderen terecht.

Is er werkelijk sprake van racisme als er in de geschiedenis ook sprake was van blanke Pieten?

Bambi Ceuppens: «Dat gaat om een prent uit 1800 van Sinterklaas met een blanke knecht. Er staat een rijmpje bij dat verwijst naar die hele traditie van kindjes die braaf moeten zijn en daarom geschenken of snoep krijgen.»

Het is ook opvallend dat in negentiende-eeuwse sinterklaasliedjes nog geen sprake is van Zwarte Piet.

Ceuppens: «Dat lijkt te bevestigen dat het een heel recente figuur is. De traditie heeft lang bestaan zonder dat hij eraan te pas is gekomen.»

Veel mensen vinden dat Zwarte Piet louter symboliek is en geen racisme.

Ceuppens: «Ze zeggen dat ze het zo niet zien. Maar als je een beetje verder kijkt, dan zie je hoe ze in hun interpretatie van het feest toch terugrijpen naar de koloniale tijd. In Nederland is er niemand die

zegt dat het hele Sinterklaasfeest moet afgeschaft worden, of dat Zwarte Piet moet geschrapt worden. Er wordt hoogstens gevraagd dat hij wordt aangepast. Doorheen de tijd is de figuur van Zwarte Piet al geëvolueerd.»

Relatie

Een voor de hand liggende oplossing is om ook blanke Pieten te voorzien, om te tonen

dat het allemaal knechten zijn, blank en zwart.

Ceuppens: «Precies omdat de figuur van Zwarte Piet niet los staat van Sinterklaas moeten we kijken naar de relatie tussen beide. Wat wil je kinderen vertellen aan de hand van die relatie? Dat moet het uitgangspunt zijn. Het is fout om de discussie alleen maar toe te spitsen op Zwarte Piet. Het gaat over de relatie tussen Sinterklaas en Zwarte Piet. Als dat uitgeklaard wordt, kan wat mij betreft alles. Piet kan ook zo blauw zijn als een smurf.»

Er is ook het verhaal dat hij zwart is geworden door de schoorsteen.

Ceuppens: «Voor mij is dat geen centraal argument om het racisme af te wijzen. Het

is door dat soort inconsistenties dat je de nieuwsgierigheid van kinderen aanwakkert, en dat je hoopt dat ze daarop uitkomen.»

«Als je een gefantaseerd verhaal voorlegt waar je geen speld kunt tussen krijgen, hoe kunnen ze dan ooit het verschil leren tussen fantasie en werkelijkheid? Dat is precies de manier waarop je hen kunt aanzetten tot rationeel denken. Dat ze spontaan vragen gaan stellen als “Hoe komt dat nu, mama? Hij is zwart omdat hij uit de schoorsteen komt, maar zijn kleren zijn nog helemaal proper?” Dat zijn het soort vragen waarvan je hoopt dat een kind die stelt. Als hij die niet stelt, gelooft hij op zijn twintigste misschien nog in Sinterklaas en Zwarte Piet. Dat is niet de bedoeling (lacht).»



Karolien Wilmots

Lezersbrief

Graag had ik geantwoord op een artikel in de Veto van 2 weken geleden (“Fakbars lopen leeg”) via deze lezersbrief.

Met een zeer summier verslag tracht de schrijfster van dit stuk aan te duiden dat fakbars in Leuven dit jaar minder bezocht worden en men elders gaat voor een avondje stappen. Men gaat in ieder geval kort door de bocht en men baseert zich op erg weinig gegevens. In het stuk komen drie fakbars anoniem aan bod, waarvan twee zich naast elkaar bevinden (Pavlov en Politikaffee) en de derde nog maar pas werd geopend (Bijsluiter). Deze drie moeten een representatie moeten vormen voor het geheel aan fakbars in het Leuvense. Een handboek statistiek zou kunnen leren dat deze steekproef geen significante resultaten kan bieden voor de stoutmoedige titel van het genoemde artikel.

In de hoop dat de boude verklaringen wat genuanceerd kunnen worden, ben ik in mijn pen gekropen.. Sinds de start van het nieuwe academiejaar heeft fakbar Letteren geen noemenswaardige achteruitgang gezien in onze omzetcijfers. Deze blijven redelijk stabiel, uitgezonderd een aantal positieve en negatieve uitschieters. Sterker nog, onze jaarlijkse Kringenzuip brak dit jaar het omzetrecord van onze fakbar voor een avond (een record dat al een vijftal jaar standhield). Ik denk niet dat onze bar de enige van haar soort is en dat de schrijfster dit ook had kunnen vaststellen indien ze wat dieper had gegraven.

Men spreekt in het artikel over de ‘authenticiteit van de Oude Markt’, die een zware concurrentie vormt voor het geheel aan fakbars. De Oude Markt mag dan ge-

roemd worden in binnen- en buitenland, het uitgaansleven daar kan je niet echt authentiek noemen, eerder stereotiep. Wie (semi)-nuchter deze markt betreedt rond een uur of 4 ‘s nachts, ziet enkel de uitwassen van het moderne uitgaansleven en wordt geconfronteerd met wat niet anders kan omschreven worden als de zelfkant van de maatschappij. Een fakbar moet hier niet mee concurreren. Een fakbar is een ontmoetingsplaats voor studenten en door studenten en heeft haar eigen karakter. Net dat karakter lijkt tegenwoordig in mening fakbar zoek. Wie vandaag een fakbar-tocht houdt, merkt nauwelijks nog verschil in muziekstijl op en vaak is de ervaring bij tappers ver te zoeken. Het is al te vaak eenheidsworst zonder duidelijke visie. Net dit verhoogt de inwisselbaarheid van de cafés

en zorgt ervoor dat vaste klanten (die je inkomsten op peil houden) vaak ver te zoeken zijn.

Wij bieden al jaren een gevarieerd aanbod aan bieren en sterke dranken aan. We openen ook al jaren vanaf 13u onze deuren, waardoor men ‘s middags de krant kan komen lezen bij een tas koffie. Deze factoren slaan aan op een dagelijkse basis. Ik hoop dan ook dat een aantal fakbars zich zullen heroriënteren en een nieuw concept uitdenken om de cijfers in het groen te houden, zodat we het adagium ‘eenheid in verscheidenheid’ weer van links naar rechts kunnen lezen.

Bert Deleersnijder barcoördinator en voorzitter Fakbar Letteren vzw

Cultuur

RECENSIE YO LA TENGO

Duizend bommen en granaten

Maandagavond daalde Yo La Tengo neer uit New Jersey om in Het Depot te spelen. De band had de bal kunnen binnenkopen, maar deed dat helaas niet.

ANTON DE WOLF

Als gevestigde waarde binnen de undergroundscene maakt Yo La Tengo zeer goede, doch volledig onbekende liedjes. Al zittend kregen we een mengeling voorgeschoteld van wat heden ten dage als The XX, Sarah Bettens of Bat For Lashes wordt bestempeld. Dat vonden wij zeker niet onaangenaam. Dromerige flarden vergezeld van gefundeerde baslijnen trokken ons en de hele zaal mee in een soort oase van rust. Dat de groep niet echt spraakzaam was en

een radicale breuk kwam in hun repertoire. En dat niet in de positieve zin van het woord.

Hoe goed we het eerste deel vonden, zo slecht vonden we deel twee. In deel één speelde Yo La Tengo duidelijk in op het opwarmen van het publiek door intieme, eenvoudig verteerbare songs te spelen, waarmee ze het publiek snel op hun hand kregen. Dat stond echter in schril contrast

met deel twee, waar er duidelijk veel minder samenhang was in de setlist. Het deed ons soms denken aan een jaren 90-achtige grauwe achterkamer. Dat gevoel versterkten de 40-jarige koppels, die talrijk aanwezig waren.

Deel twee was op sommige momenten krachtig en gebald - dat zullen we niet ontkennen - maar verloor al eens de pedalen en werd een saaie aanslag op het gehoor. De bij momenten 112 decibel waren niet mild, zelfs niet voor de getrainde oren van ervaren fuifstudenten. Niet dat wij echt problemen hebben met luide muziek, maar ze moet wel enige meerwaarde bieden en niet zomaar een

gitaargebonk zijn. Er is nog steeds een verschil tussen geniaal gitaargeweld en lawaai, voor sommigen een dunne grens, maar ze valt wel te trekken. Spijtig genoeg bevond Yo La Tengo zich aan de foute kant van de lijn.

Een gemiste kans? Nee, want ze wisten ons soms wel te raken. Jammer genoeg werkte het stevigere werk niet voor ons. Hun zelf gespeelde voorprogramma was rustig, bij hun eigenlijke optreden kwamen bij ons meermaals de woorden *deUS van den Aldi* op. Maar misschien zijn we hiermee een roepende in de woestijn want het publiek genoot desondanks.

Hoe goed we het eerste deel vonden, zo slecht vonden we deel twee

de focus dus helemaal op de muziek richtte, deed ons enthousiasme alleen maar groeien. En dat met minder dan 95 decibel. Joke Schauvliege zou het bijna met ons eens zijn.

Spanningsboog

Maar dan kwam ineens de pauze. Pauzes zijn naar ons inziens iets wat tijdens een muziekoftreden niet zou mogen, zelfs niet om instrumenten bij te plaatsen of te verzetten. Optredens hebben een zekere spanningsboog en dienen daarom niet onderbroken te worden. Het leek alsof Yo La Tengo een voorprogramma was van zichzelf, zeker omdat er met de pauze ook



Eva Verbeek

Chrysta Bell: femme fatale laat de klokken luiden

Ze is de nieuwste muze van filmmaker en kunstenaar David Lynch en de natte droom van menig vrijgezel: Chrysta Bell liet haar stem en charmes los op het publiek in de Stadsschouwburg 30 CC, dat het dankbaar over zich heen liet komen.

JITSE DE LAUW

De opener van de avond was het Belgische *Few Bits*, voor de gelegenheid met twee groepsleden minder. Ze brachten fragiele popliedjes waar de zachte, hese stem van frontvrouw Karolien Van Ransbeeck zich een weg in trachtte te banen. Opgesmuikt met in *delay* gedrenkte gitaren kreeg het geheel wat meer om het lijf, al was dit niet altijd genoeg om de zweverige fluisterpop van de grond te krijgen. Uitschieter *Shell* wist de zaal alsnog even in vervoering te brengen, een single die net iets meer radioaandacht verdient. "Hallo, ik ben niet Chrysta Bell," zei Van Ransbeeck en ze was er zich blijkbaar van bewust dat niet alleen de hoofdact een aangename verschijning was.

Aangekondigd door een projectie van David Lynch *himself* verscheen Chrysta Bell ten tonele. "*She is a songbird*," sprak de grootmeester. Tien jaar voor evenveel liedjes, laat ons hopen dat die tijd goed besteed is. Bij het opkomen zagen we niet meteen een nachtegaal, eerder een Cleopatra die op de verkeerde Hollywoodset terecht gekomen was. Krampachtige Egyptische dansspasjes, een decolleté diep genoeg om er hoogtevrees van te krijgen en een voortdurende glimlach alsof die erop was geplakt door Jeff Hoeyberghs: de eerste indruk was gemaakt.

Toonladders

Gelukkig kweet de Texaanse schone zich vrij van haar plastieken voorkomen door in haar opener *Real Love* meteen de klok van

een stem die ze bezit te demonstreren. Ze beklom haar toonladders alsof het niets was terwijl ze voorzichtig over het podium schuifelde. De invloed van David Lynch werd ook meteen duidelijk: *Bird Of Flames* had de titeltrack van *Blue Velvet* kunnen zijn, en *This*

Een decolleté diep genoeg om er hoogtevrees van te krijgen

train zou niet misstaan hebben op de begrafenis van Laura Palmer. Bell kon het echter niet nalaten te benadrukken hoe hecht haar relatie met Lynch is. Twijfels over hoe groot de artistieke inbreng van Lynch dan wel is,

staken hoe langer hoe meer de kop op. De man schreef het grootste deel van de muziek en teksten die Bell brengt, wat ons deed afvragen of we Chrysta Bell nu als artiest of als kunstproject moeten beschouwen.

Het waren de nummers die Bell zelf schreef die het meest uitstaken in de set, zoals het zwoel zwierende *Swing With Me* dat ze schreef voor haar favoriete bar in Texas. Halfweg de set leek het geheel wat in elkaar te zakken, en ook de aandacht van het publiek verslapte. Toetsenist Rod Castro leek zelfs niet meer te beseffen dat hij nog op een podium stond, al kregen we het gevoel dat de man steevast met een gebrek aan besef kampte. Gelukkig waren er de hypnotiserende *visuals* van Lynch die de muziek een ruggengraat gaven wanneer het nodig was.

Afsluiten deed ze met een nieuw nummer, een duistere ballade waarvan je ongemakkelijk op je stoel begon te schuifelen. Chrysta Bell bleek inderdaad een *songbird* te zijn, een nachtraaf uit een groezelige film.

Cultuur

TOEKOMSTPLANNEN AAN VESALIUSSITE

Nieuwe filmzalen in Tiensestraat ten vroegste klaar in 2016

De plannen voor nieuwe filmzalen op de hoek van de Tiensestraat en de Vesaliusstraat blijven onzeker. Er is een voorakkoord, maar de kogel is nog niet door de kerk.

THOMAS CLIQUET

Momenteel kunnen bioscoopbezoekers in Leuven enkel terecht bij de commerciële keten Kinopolis en het alternatieve Cinema ZED, dat slechts over één zaal beschikt. Tot 2010 was er nog Studio Leuven dat beschikte over meerdere zalen, waar net als in Cinema ZED auteursfilms werden vertoond die minder aan bod komen in de mainstream bioscoophuizen.

Vanwege de bikkelharde concurrentie met Kinopolis en de dalende verkoop van bioscooptickets, moesten de Studio's hun deuren sluiten. Daarop startten enkele film-liefhebbers een petitie "voor een nieuwe stadsbioscoop in Leuven", nadat ook al een Facebookgroep was opgericht met de naam "Red de Studio's Leuven". Niets mocht echter baten. Een heropening van de Studio's was onmogelijk geworden nadat de uitbater de filmzalen in de Burgemeestersstraat verkocht had aan een vastgoedmakelaar.

Vesaliussite

In 2012 verscheen er licht aan de horizon van het arthousefilmfirmament. Plannen werden bekendgemaakt voor een groot stadsvernieuwingsproject op de hoek van de Tiensestraat en de Vesaliusstraat. Naast nieuwe filmzalen zou er ook plaats zijn voor horeca, studentenkamers, een supermarkt en een aula van de KU Leuven.

"We zijn nog steeds aan het onderhandelen," vertelt Johan Van Schaeren van Fonk vzw, de vereniging waartoe Cinema ZED behoort. "De kogel is nog niet door de kerk. Ik denk dat het project ten vroegste in 2016 klaar zal zijn. Oorspronkelijk was de deadline 2014, omdat dat het Vesaliusjaar is, maar er is vertraging opgelopen door de om-

vang van het project en de hoge eisen die de stad oplegt aan de projectontwikkelaar wat betreft de invulling van de Vesaliussite."

Van Schaeren vervolgt: "Als de filmzalen er komen, zou er ook een café gebouwd worden naar analogie met het STUKcafé.

Daarnaast komt er ook een bureauimte voor onze vzw. Cinema ZED in STUK zal naar alle waarschijnlijkheid wel operationeel blijven."

De stad Leuven heeft altijd gezegd dat ze geen nieuwe stadsbioscoop zal financieren, ondanks de petitie voor een nieuwe arthousecinema. Van Schaeren beaamt dat de bioscoopwerking van Fonk vzw slechts indirect subsidies krijgt: "De stad ondersteunt wel rechtstreeks onze non-profit en cultureel geprofileerde projecten, zoals het Internationaal Kortfilmfestival en het internationale documentairefestival Docville. Er

worden ook een aantal aparte evenementen en reeksen gefinancierd en er is ook werking naar scholen en kinderen toe. Evenementen als het kortfilmfestival zouden niet kunnen bestaan zonder subsidies."

"Verder is stad Leuven een bepalende factor bij de invulling van dit stadsvernieuwingsproject," zegt Van Schaeren. "Als het aan de projectontwikkelaars lag, zou de Vesaliussite helemaal volgebouwd worden met studentenkamers omdat dat het meeste rendement oplevert. De stad gaat op zoek naar een meer evenwichtige verdeling van functies."



Op de hoek van de Tiensestraat en de Vesaliusstraat moet het project komen

Simon Leclercq

Literaire prijs WeL in verdeeld literair landschap

Nog tot 15 december kan je deelnemen aan de literaire wedstrijd van WeL. Dat is een wedstrijd met als categorieën essay en flitsverhaal/prozagedicht. Een veelheid aan literaire activiteiten is een pluspunt voor een stad als Leuven, maar kan dat niet beter op elkaar afgestemd worden?

THIJS KEERSMAEKERS

WeL, de universitaire werkgroep literatuur en media, draait al een tijdje mee in de Leuvense literaire wereld. "We zijn al 32 jaar bezig," zegt Hans Devroe, coördinator van WeL. "Dat is indertijd begonnen als een werkgroep van STUC – toen was dat nog met een C – met de bedoeling studenten wegwijs te maken in de nieuwste richtingen in de literatuur. Daarbij was het ook belangrijk het werk van de studenten zelf aan bod te laten komen, wat toen nog veel te weinig gebeurde. Later zijn we een zelfstandige beweging geworden met onder andere een schrijversopleiding."

Als literaire organisatie reiken ze ook een prijs uit in twee categorieën: er is een wed-

strijd voor essays en eentje voor flitsverhalen/prozagedichten. "Onze literaire prijzen zijn niet specifiek op studenten gericht. De voorbije jaren kregen we bijvoorbeeld ook veel inzendingen uit Nederland, waar we ook actief zijn. Iedereen is welkom om deel te nemen." Daarenboven is er nog een derde prijs, het 'gouden lampje'. "Wij hebben niet gewacht op Snowden," zegt Devroe daarover. "Al in 1995 begonnen we met een mediaprijs die zich richt op bescherming van de privacy en mediakritiek."

WeL is natuurlijk niet de enige organisatie die een literaire prijs uitreikt. Raken mogelijke deelnemers niet verdeeld over verschillende organisaties? "Men stuurt in naar wie men wil," zegt Devroe daarover. "Er bestaan tientallen literaire wedstrijden in Vlaande-

ren en wij geven ook de raad in onze schrijversopleiding om aan zoveel mogelijk wedstrijden mee te doen. Ik vind het zeker niet eigenaardig dat zulke prijzen naast elkaar bestaan. Het is niet het een of het ander. Ze kunnen best complementair zijn. Het verhoogt enkel de kansen voor geïnteresseerden."

Samenwerking

Of er wel voldoende middelen zijn om onafhankelijk voort te blijven bestaan? "Dat is een vraag die wij ons elk jaar stellen," zegt Devroe. "Indien er een zinnig voorstel komt voor een samenwerking, zeggen wij niet nee. Maar het moet van twee kanten komen natuurlijk."

Danny Theuwis, literatuurcoördinator van 30CC, vindt dat er meer structuur mag zijn: "Literatuur is sowieso al iets breekbaars, het zou jammer zijn als het nog meer opgedeeld wordt. Er is wel samenwerking met de universiteit en dergelijke, maar dat verloopt vaak nogal *ad hoc*. Dat is gewoon

een bekommernis, we moeten het wat in het oog houden."

Tot concrete initiatieven heeft dat nog niet geleid, maar er wordt wel aan gewerkt. "We

"Men stuurt in naar wie men wil"

HANS DEVROE, COÖRDINATOR WEL

zitten in de opstartfase van wat een gestructureerd literatuurbeleid moet worden," zegt Theuwis. "Het gaat om een heel netwerk van schrijvers, boekhandels en vormingsprojecten. Ook de universiteit hoort daarbij. Het bundelen van mensen, middelen en ideeën; dat gaat nu het belangrijkste zijn. Maar dat is allemaal nog *work in progress*."

Cultuur

ALEKSANDRA MIR IN M OF VANUIT JE LUIE ZETEL

Eerste vrouw op de maan

Aleksandra Mir exposeert in museum M, maar ze was in 1999 ook de eerste vrouw op de maan. Huh, heeft er dan al een vrouw gewandeld op het maanoppervlak?

BRECHT CASTEL

Als je familienaam dezelfde is als het ruimtestation dat eind vorige eeuw boven onze hoofden zweefde, dan is een fascinatie voor ruimtevaart haast vanzelfsprekend. De

Het idee komt van een vrouw, maar het zijn voornamelijk mannen die het als werkmieren uitwerken

Zweeds-Amerikaanse kunstenaressen Aleksandra Mir heeft dan ook een beate bewondering voor ruimtevaart. In *The Space Age* in M wordt dat thema uit haar oeuvre gelicht door voor het eerst vroeg en recent werk van Mir samen te brengen.

Spaceshuttle

Kunst die streeft naar het overwinnen van zwaartekracht, dat doet al snel denken aan de Belgische kun-

stenaar Panamarenko. En er zijn inderdaad parallellen te trekken tussen Mir en Henri Van Herwegen, zijn echte naam. Beiden maken gebruik van kinderlijke naïviteit om het kind in de toeschouwer wakker te krijgen. Bij Panamarenko leidt die goedgelovigheid tot poëzie, bij Mir krijgen we geen esthetisch uitvloeisel. Zij opent wel andere luikjes.

Die luikjes gaan onder meer over religie, sociale processen en feminisme. Zo ontdekte Mir dat de beeldtaal die NASA gebruikt, zeer nauw aansluit bij de iconografie van de Katholieke Kerk. In haar werk maakt ze dan ook collages die foto's van astronauten combineren met aureolen van heiligen of een spaceshuttle die rakelings over de Heilige Maagd Maria scheert. Deze technisch zeer knappe collages resulteren in een glimlach, maar stemmen je in tweede instantie tot nadenken. Is de tegenstelling tussen religie en wetenschap slechts schijnbaar?

De sociale processen en het feminisme dat Mir wil belichten, komen voornamelijk tot uiting in haar films. Die filmbeelden documenteren op amateuristische wijze de creatie van tijdelijke monumentale werken van Mir. Zo creëerde Mir een constructie van 22 meter hoog uit schroot, die veel weg had van een raket. In *Gravity* zie je hoe menselijke relaties aan de basis lagen van dit huzarenstukje.

In haar project *First Woman on the Moon* ging Mir nog verder door ervoor te zorgen dat in 1999 de eer-

ste vrouw op de maan landde. Kleine voetnoot: dit gebeurde wel op een strand in Nederland. Ze krijgt de lokale gemeenschap zo ver om mee te gaan in haar droom. Bovendien leidt zij een mannenbastion. Het idee komt van een vrouw, maar het zijn voornamelijk mannen die het als werkmieren uitwerken. Zo beeldhouwt ze met losse hand in

Spaceshuttle scheert over Maria

het mulle zand een maquette van een maanlandschap, waarna zware mannen met dito machines het vuile werk leveren om de maan naar Nederland te brengen.

Luije zetel

Uiteraard moet je dringend een bezoek brengen aan museum M voor een heleboel redenen, maar deze expo is daar geen van. Je kunt namelijk heel deze boeiende tentoonstelling online bewonderen op de website van Aleksandra Mir. De drie films die je in M kan zien, staan integraal online en dit geldt ook voor het merendeel van haar collages en *Satellite crashes down in Porto Allegre, Brazil*. Bovendien is de esthetische waarde, behalve voor de collages, niet echt aanwezig, en daardoor hebben de kunstwerken *in real life* weinig meerwaarde.

De films vind je op www.aleksandrasmir.info/videos/ en de andere werken van deze expo onder "projects". Deze expo loopt nog tot 16 februari in museum M.



Vincent Peeters

CulKal

De culturele kalender van Leuven voor december

Muziek

16 DEC
VV Brown
Het Depot

Deze Britse zangeres is niet de typische popzangeres. Ze richtte haar eigen platenlabel op omdat ze zo meer haar eigen ding kon doen. Motown was de inspiratiebron van haar eerste album. Haar nieuwe album *Samson & Delilah* heeft een heel nieuwe invalshoek. Ze kiest resoluut voor donkere muziek met prominente bas en drumgeluiden

19-22 DEC
Milow
Het Depot

Deze Belg is ondertussen wereldberoemd. In navolging van vorig jaar speelt Milow een aantal concerten voor het goede doel. Omdat hij zich vooral focust op het buitenland zijn deze concerten eveneens de enige concerten die de Leuvense singer-songwriter dit jaar in België speelt.

Podium

12-14 DEC
Het Wijde Land
30 CC

Tg Stan en Olympique Dramatique sloegen de handen in elkaar voor dit stuk waarin Koen De Graeve de hoofdrol op zich neemt. Het stuk is een bewerking van het gelijknamige werk van Arthur Schnitzler en vertelt een verhaal over overspel. Het toneelstuk probeert de gevoelens van alle partijen over te dragen naar het publiek. De zwartste kanten van de ziel worden blootgelegd en de toeschouwer wordt aangezet om de emoties van de personages niet alleen te zien, maar ook te voelen.

11 DEC
Sacré Sacré du Printemps
30 CC

1913 was het jaar dat Igor Stravinsky zijn meesterwerk *Le Sacre du Printemps* voor het eerst liet opvoeren. Honderd jaar later wordt dat in Leuven gevierd met een gefilmde opvoering, een colloquium en een voorstelling van choreograaf Laurent Chétouane. Die laatste sleept de toeschouwer mee naar een maatschappij die zich openstelt voor het onbekende. De voorstelling van woensdag 11 december is gratis voor iedereen met een Cultuurkaart van de KU Leuven.

Film

17 DEC
Het Diner
Cinema Zed

Deze film is de bewerking van het boek van Herman Koch. Net zoals het boek geeft de film een kritiek op de hedendaagse maatschappij. Menno Meyjes, de regisseur, werkte als scenarioschrijver al samen met Steven Spielberg. De Nederlandse cast brengt de personages van Koch tot leven en zorgt ervoor dat de spanningen in het boek op het doek eveneens tot leven komen.

20 DEC
Nieuwe Tieten
Cinema Zed

In deze documentaire vertelt Sacha Polak haar persoonlijk verhaal. Als vrouw met de BRCA1-genmutatie heeft ze een verhoogde kans op borstkanker. De documentaire toont hoe Polak twijfelt over preventieve amputatie van de borsten. Het verhaal neemt de kijker mee langs de verschillende mogelijkheden die een vrouw met verhoogde kans op borstkanker kan kiezen. De documentaire is niet alleen aangrijpend, maar bevat ook grappige momenten die het donkere thema verlichten. (tvdw)



Menu v/d week 2 - 6/12/2013

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2




A3 = alleen Alma 3




= vegetarisch


maandag

Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes		€ 5.30
Koninginnenhapje		€ 4.10
Macaroni met ham en kaas	A1+A3	€ 3.10
Varkensgebraad met Rodenbachsaus, knolselderblokjes en kroketten		€ 5.30

dinsdag

Gehakte steak met peperroomsaus en fijne boontjes		€ 3.10
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst		€ 5.30
Visfilet met mediterrane saus en broccoli		€ 5.80
Spaghetti bolognese groot	A1+A3	€ 4.10
Spaghetti bolognese veggie groot	A3	€ 4.10

woensdag

Groentennuggets met currysous en paprikarijst		€ 5.30
Koninginnenhapje		€ 4.10
Pizza funghi		€ 5.80
Boerenworst met schorseneren in room	A1+A3	€ 3.10



Alma Kerst 2013

9 & 10 december

Kersthappening Alma 3

(middag en avond)


- * Gluhwein, Streekjenever, Kerstbier & Warme chocomelk
- * Kerstborrel @ 1€, is meteen 1€ korting bij je maaltijd (1 kortingsbon per maaltijd)

10 december


WinterBBQ Alma 3

(vanaf 17u30)

donderdag

Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes		€ 4.10
Spaghetti bolognese groot		€ 4.10
Steak met rode wijnsaus en forestieregroenten		€ 5.80
Witloofgratin		€ 5.30
Spaghetti bolognese klein	A1	€ 3.10

vrijdag

Kipbrochetten met tomatensaus, paprika's en wedges		€ 5.80
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 5.30
Vegetarisch koninginnenhapje		€ 4.10
Visnuggets met Tirolse saus en slaatje		€ 3.10



<http://www.alma.be>

*One man's trash is
another man's treasure!*



*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*



de kringwinkel

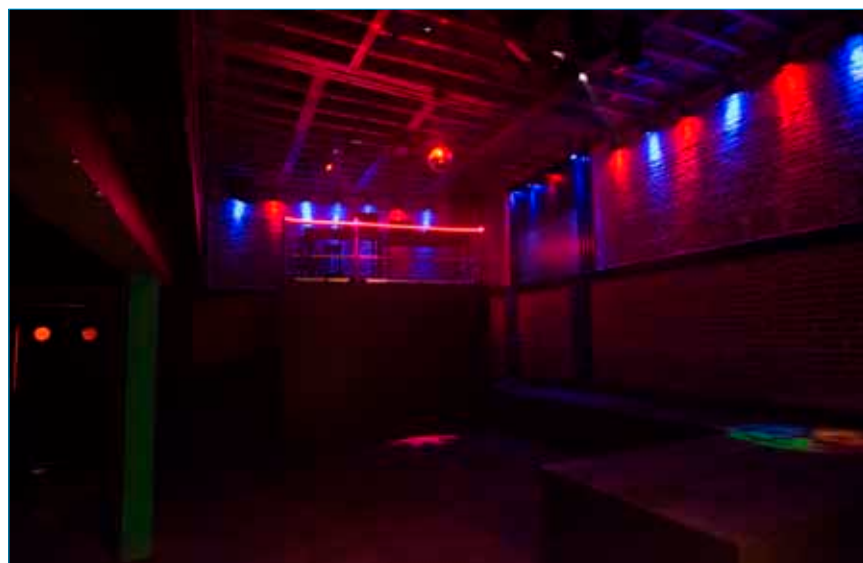


SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN



ALBATROS

€ 355 per avond

€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Gespot op eBay

The screenshot shows an eBay listing for 'Nelson Mandela's Advent Kalender (Slechts 5 dagen gebruikt!)'. The item is in 'New' condition and has a current bid of US \$6.05 with 7 bids. The listing includes a photo of the advent calendar, a 'Place bid' button, and a '100% positive Feedback' badge. The time left is 2h 13m 14s.

Wetenschap verduidelijkt: Slechts 1/6de van homobloed bruikbaar voor donatie



LOKO @LOKOleuven
Centjes voor Japan! Morgen uit te geven op het slotevent in de museumzaal! fb.me/27RsubzP4



Ondertussen wordt het subsidiegeld voor de Bakala Academy goed besteed aan een doorgedreven analyse van toppenbiljart



Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 11
Maandag 9 december 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Geest" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Keizer Kuzco" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Toulouse" Schalbroeck, Quinten "Simba" Evens, Korneel "Buzz Lightyear" De Schamp, Ernest "Jasmine" De Clerck, Karolien "Merida" Wilmots

Schrijvers:
Sam "Timon" Rijnders, Liesa "Stoetel" Van Dyck, Hanne "Hercules" Van Espen, Anton "Grumpy De Dwerg" Goegebeur, Pieter Rombouts, Karel "Sebastiaan" Peeters, Catherine "Tinker Bell" Hechter,

Simon "Frey" Thys, Thomas "Bambi" Cliquet, Anton De Wolf, Jitse "Kapitein Haak" De Lauw, Thijs "Iejaar" Keersmaeckers, Brecht "Monterey Jack" Castel, Thieme "Mickey Mouse" Van den Wouwer

Fotografen:
Andrew "Peter Pan" Snowball, Caroline "Cheshire Cat" Van Rhee, Vincent "Tarzan" Peeters, Eva "Lumière" Verbeeck, Simon "Sully" Leclercq, Meredith "Aladdin" Geldof

Tekenaars:
Karen "Mushu" Van Peetghem, Liesa "Alice in Wonderland" Olislaegers

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels, Thomas Cliquet, Tobias "Rafiki" Geerinckx

IT:
Joachim "Oscar" Beckers

Publiciteit:
Pieter "Pumba" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Disneyfiguren) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Jean-Pierre Van Rossem

“Ik heb evenveel gesjoemeld als de banken!”

Van bajesklant tot parlementslid: Jean-Pierre Van Rossem heeft heel wat watertjes doorzwommen. In mei is hij vastberaden opnieuw aan de verkiezingen deel te nemen. “Als de bankencrisis in april losbarst, haal ik twintig procent!”

SAM RIJNDERS EN QUINTEN EVENS

“Ik heb officieel nul frank. Iedereen heeft recht op een leefloon, maar blijkbaar niet als je Van Rossem heet. Al mijn pensioenen worden ingehouden tot de allerlaatste cent,” beklagt Van Rossem zich bij het einde van ons gesprek. Ooit maakte de briljante econometrist grote sier, tot hij in opspraak kwam wegens oplichting.

Na een korte passage in het parlement in de jaren negentig hoopt Van Rossem op een herkansing. Een nieuwe bankencrisis moet daarvoor zorgen. Al ziet hij de toekomst somber: “Ik hoop nog steeds dat we op miraculeuze wijze de kiesdrempel halen. Eén zetel is genoeg om de onzin in het parlement tegen te spreken. Maar ik vrees dat we dan nog verpletterd zullen worden tussen de grote olifanten die vechten om de macht.”

Waarom gooit u zich na al die jaren opnieuw in de politieke arena?

Van Rossem: «We leven eindeloos boven onze stand. Onze staatsschuld bedraagt meer dan 100 procent van het bruto binnenlands product (bbp). Onze private schuld - die van huishoudens en bedrijven - bedraagt zelfs meer dan 250 procent van het bbp. Alleen Japan doet het slechter. We hebben nog maar een restje economische groei, in stand gehouden door schulden.»

«Je mag mij op mijn woorden pakken: binnen de drie jaar stort de eurozone in elkaar. Andere landen hebben hun financieel systeem opgekuist, maar de Europese banken blijven veel te groot. Ze hebben te weinig eigen vermogen om hun dubieuze leningen te dekken: samen komen ze 711 miljard tekort. Het IMF (*Internationaal Monetair Fonds, red.*) weet zeer goed dat we aan de vooravond van een nieuwe bankencrisis staan. Het is uitgelekt dat ze tien procent van het Europese spaargeld willen inhouden om die 711 miljard te recupereren. Pure diefstal! Je kunt de banken even goed vragen om 0,05 procent van hun omzet in een verzekeringsfonds te steken. Zo kom je ook aan die 711 miljard.»

Stelletje onbekwamen

Vond u met die boodschap geen heil bij een bestaande partij?

Van Rossem: «Ik ben met Lode Vereeck (*fractieleider voor LDD in het Vlaamse parlement, red.*) gaan praten: een intelligente jongen. We wilden onze recepten aan andere partijen verkopen, maar werden hoogstens door een secretaresse ontvangen of helemaal niet. Je geeft ze een map en ziet dat ze die iets later in de vuilnisbak smijten. Toen heb ik beslist opnieuw op te komen.»

«Om op te komen voor het federale parlement hebben we 11.000 handtekeningen van burgers nodig, of drie handtekeningen van zittende parlementsliden. Groen en het Vlaams Belang willen er ons eentje geven, maar de socialisten vonden ons een stelletje onbekwamen. Ik zal Crombez vanavond bewijzen wie er onbekwaam is, godverdomme! (*Die avond debatteerde Van*

van beiden zich durft te outen en op onze lijst gaat staan, uit angst voor hun academische carrière. Het zou meteen de voorpagina van *De Standaard* halen.»

Zelfs al beschikt u over het beste programma, dan nog is het voor een kleine partij moeilijk om de media te halen.

Van Rossem: «Ze lullen op televisie allemaal over jobs, maar niemand zegt hoe ze die gaan creëren. Op *Terzake* en *De Zevende Dag* wordt een goednieuwsshow opgevoerd. België zou als beste uit de crisis zijn gekomen, maar waarom hebben we dan zo'n hoge schulden?»

«Wat voor journalisten zijn die Lieven Verstraete en Kathleen Cools, dat ze die nonsens dulden? Journalisten zouden ver-

stand moeten hebben van macro-economie of van het klimaat, zodat ze lastige vragen kunnen stellen. Hoor jij Kathleen Cools dat al doen? Nee. Ik zou godverdomme vragen: “Je gaat jobs creëren: hoe? Toch niet op de kap van de armsten?” Maar nee, ze spelen liever het spelletje mee. In Oost-Duitsland controleerde de Stasi alles: hier wordt ook alles gecontroleerd. Kritische stemmen komen niet aan bod.»

Opgeblazen motoren

Heeft u ook niet uw verleden tegen? Voor sommigen blijft u een clown die niet te vertrouwen is.

Van Rossem: «Je draagt je imago mee. In 1996 ben ik veroordeeld voor feiten uit de jaren tachtig, maar niemand vertelt erbij dat ik op 9 november 2004 ben vrijgesproken door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Dat haalde hoogstens een klein hoekje van de krant. Wil dat zeggen dat ik niet gesjoemeld heb? Ik heb net zoveel gesjoemeld als de banken, maar als niet-bank krijg je alle stront over je heen en ben je een oplichter. Als ik echt met het geld van anderen was gaan lopen, dan zat ik hier nu niet. Dan was ik al lang omver geschoten.»

Als wij u zo horen, lijkt dit een gevecht tegen de bierkaai. Voelt u zich niet Don Quichot?

Van Rossem: «De kiezer heeft eens om de vier jaar macht. Gebruik dan godverdomme die macht, en loop niet opnieuw achter het gat van mensen zonder oplossingen. We moeten durven zeggen waar het op staat. Er zijn oplossingen voor de crisis, maar dan moet Europa één land zijn.»

«Stel dat de bankencrisis losbarst in april. Ik geef u op een blaadje dat we dan twintig procent halen. Ik schrijf er al een jaar over, maar niemand neemt het over. Tot vier keer toe heeft men zelfs de motoren van mijn auto's laten opblazen. Daar loopt nu een onderzoek naar.»

Het establishment steekt u letterlijk stokken in de wielen?

Van Rossem: «Dat is zonneklaar. Toen ik een dossier over Dexia op mijn site publiceerde, stonden hier 's ochtends twee mannen die zich niet kenbaar maakten. Ik moest het er onmiddellijk afhalen, want ik bracht 's lands krediet in gevaar. Als er verdomme iemand 's lands krediet in gevaar brengt, zijn het wel die idioten in de Wetstraat die niets kennen van economie of politiek!»

U spreekt vanavond voor een studentenpubliek in Leuven. Kunnen zij voor een kentering zorgen?

Van Rossem: «Daar ben ik niet zeker van. Ik kom veel onder studenten en een groot deel van hen loopt achter het gat van Bart De Wever. In mijn tijd (*mei '68, red.*) stonden de barricades in Parijs.»

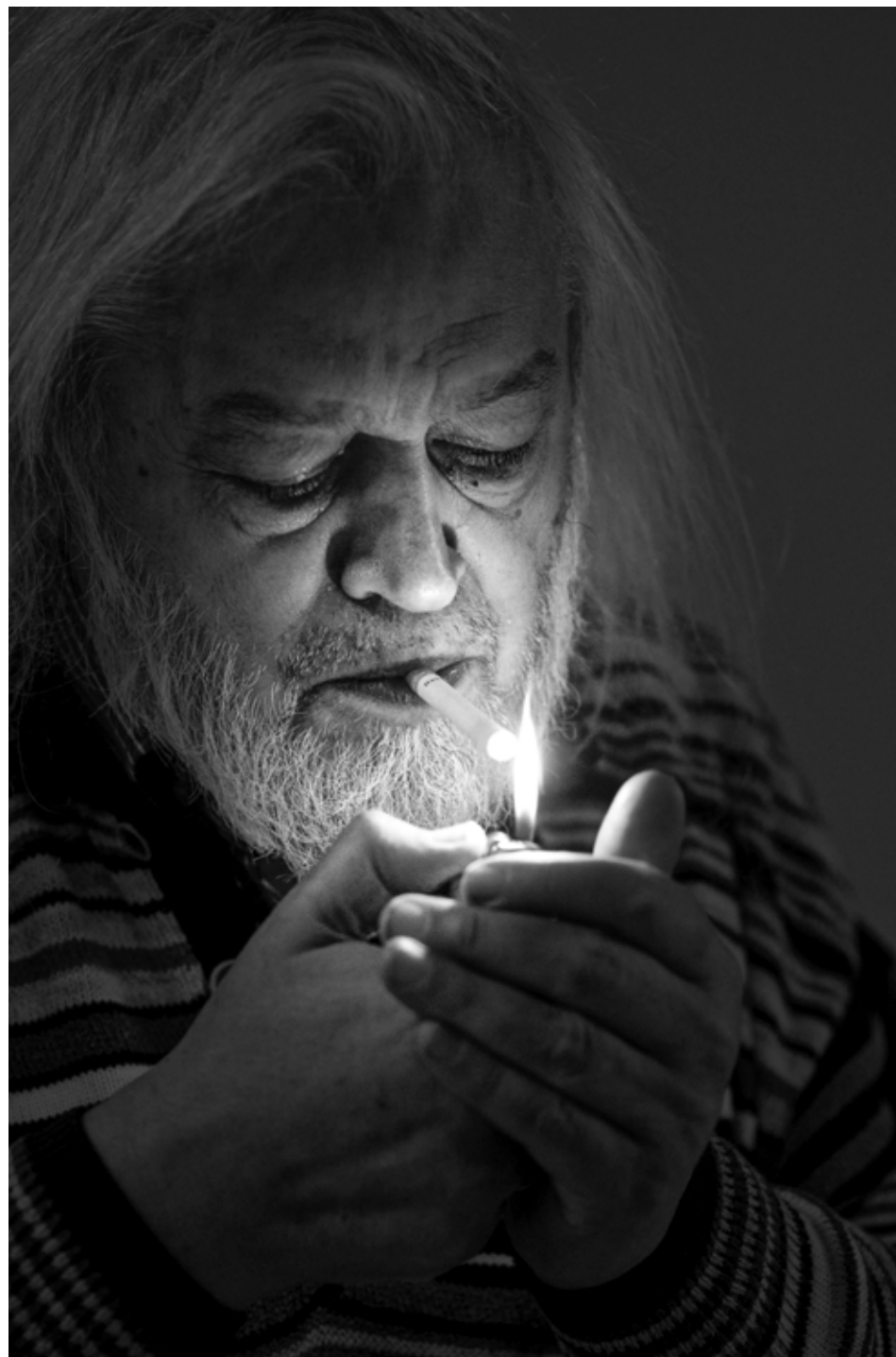
«Ik geloof niet meer in democratie, zo simpel is het. We kunnen proberen de ogen van de mensen te openen, maar we leven in een hedonistische maatschappij met als motto “Waar is dat feestje? Waar kan ik een citytripje boeken?”. Dit is een schijn democratie waarin de media samenwerken met de bestaande politieke krachten. Je komt gewoon niet aan bod.»

Het volledige interview met Jean-Pierre Van Rossem vindt u op onze website.

Rossem met staatssecretaris voor Fraudebestrijding John Crombez (sp.a) in Leuven, red.) Zelf geld aan Electrawinds verkwallen en ons onbekwaam noemen! Het zijn de grootste profiteurs van allemaal.»

«Ons hele programma is ontstaan in een denktank, waar twee internationaal bekende professoren inzitten. Eentje uit Gent en eentje uit Leuven. Het is jammer dat geen

“Als er verdomme iemand 's lands krediet in gevaar brengt, zijn het wel die idioten in de Wetstraat die niets kennen van economie of politiek!”



Andrew Snowball